

RATCHABURI DIOCESE BULLETIN

Vol.38 No.1 May - August 2019

สังฆมณฑลราชบุรี

ปีที่ 38 ฉบับที่ 1 เดือนพฤษภาคม - เดือนสิงหาคม 2019

www.ratchaburidio.or.th

Scan me

สารสังฆมณฑลราชบุรี

RATCHABURI DIOCESE BULLETIN

ปีที่ 38 ฉบับที่ 1

พฤษภาคม-สิงหาคม 2019

จุดประสงค์ :

1. เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างพระสงฆ์ นักบวช และฆราวาส
2. เพื่อนำเสนอข่าวสาร และความเป็นไปในสังฆมณฑลราชบุรี
3. เพื่อนำเสนอบทความที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตคริสตชน
4. เพื่อเสริมสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันในครอบครัวของพระเจ้า

ที่ปรึกษา :

พระสังฆราชปัญญา กฤษเจริญ
คุณพ่อเสนอ ดำเนินสวาก
คุณพ่อสุรชาติ แก้วเสนีย์
คุณพ่อศิริศักดิ์ ขอแซฟ
คุณพ่อไพศาล ขอแซฟ
คุณพ่อชิตชนนท์ แสงประดับ

พิสูจน์อักษร :

กฤติยา อุตสาหะ
ศิริลักษณ์ เบญจภูมริน
สมบัติ เล็งเจริญ

ปก : จิรายุทธ กลิ่นสวัสดิ์

รูปเล่ม : จิรายุทธ กลิ่นสวัสดิ์
ศุทธดล อรุณฉาย

จัดพิมพ์โดย : สังฆมณฑลราชบุรี

31/2-4 ถ.สมบูรณกุล ต.หน้าเมือง
อ.เมือง จ.ราชบุรี 70000
โทร. 0-3232-5458, 0-3231-4717

พิมพ์ที่ : เมืองราชการพิมพ์

บรรณาธิการ :

คุณพ่อชิตพล แซ่โล้ว

กองบรรณาธิการ :

กิตติพงษ์ ธีวพงษ์
กฤติยา อุตสาหะ
จิรายุทธ กลิ่นสวัสดิ์
จุฑารัตน์ เรไร
ประสพศักดิ์ พิมพ์พิทักษ์
ภูวดล กลิ่นสวัสดิ์
วณิชวรรณ ประชาบาล
ศิริลักษณ์ เบญจภูมริน
ศุทธดล อรุณฉาย

ฝ่ายจัดส่ง :

จิรายุทธ กลิ่นสวัสดิ์
วณิชวรรณ ประชาบาล
ศุทธดล อรุณฉาย

สารบัญ

TABLE OF CONTENTS

เกริ่นนำ

บทบรรณาธิการ

4

คำแนะนำของผู้ใหญ่

ความห่วงใยจากนายชุมพาสบาย

5

สัญญาณกาลเวลา

8

ข้อคิดจากพระสมณลิขิตเตือนใจ

9

ความเชื่อที่มีชีวิต

พระวาจาแห่งชีวิต

10

ตามรอยเท้านักบุญ

11

รูปแบบพระคริสต์ในชีวิตนักบวช

15

บทบาทฆราวาส

17

เสริมสร้างชีวิตคริสตชน

สารพันความรู้เรื่องพิธีกรรม

20

มิติด้านสังคม

23

ในงานประกาศข่าวดี

คำถามชวนคิดด้านศีลธรรม

25

และศาสนาในยุคปัจจุบัน

350 ปี มิสซังสยาม

27

พ่อเล่าให้เราฟัง

29

สงฆ์ของพระคริสต์เจ้า

สงฆ์เที่ยงแท้

31

พี่น้องผองเพื่อนสงฆ์

36

สาระ-ภาพ เรื่องดีดี

ภาพข่าวกิจกรรมต่าง ๆ

38

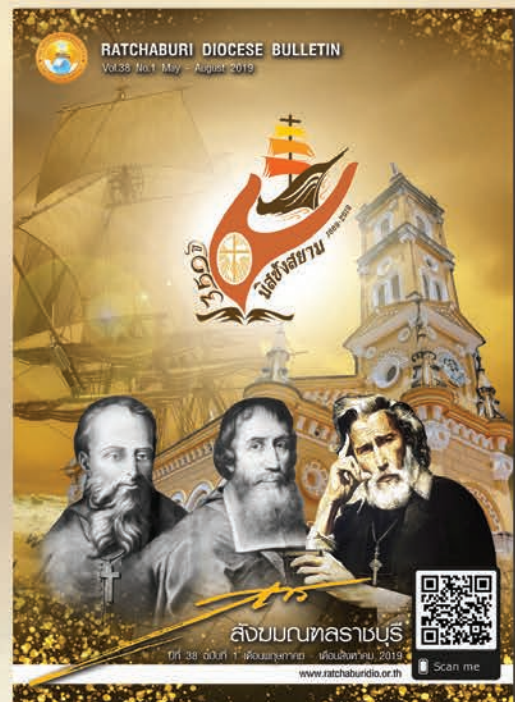
นานาสาระ

บอกเล่าเก้าสิบ

52

วันวาน...ที่คิดถึง

55

บทบรรณาธิการ

EDITORIAL

สวัสดี ท่านผู้อ่านที่เคารพทุกท่านครับ

จะมีคริสตชนสักกี่คนที่สามารถบอกเล่าเรื่องราวประวัติศาสตร์ความเป็นมาของวัดตัวเองได้? เอาแบบไม่ต้องละเอียดลออถึงขั้นจำวันที่ได้ เพียงแค่บอกเหตุการณ์ต่าง ๆ คร่าว ๆ ได้ ก็ถือว่าอาจจะมีน้อยเต็มที เป็นต้นบรรดาเยาวชนรุ่นหลังที่อาจจะไม่ทราบถึงประวัติศาสตร์วัดของตนเองเลย ดูเหมือนว่า “ประวัติศาสตร์” จะอยู่ในความสนใจของเราน้อยมาก คงเป็นเพราะเป็นเรื่องที่ห่างไกลจากตัวเรา มันคงไม่มีบทบาทต่อชีวิตปัจจุบันของเราสักเท่าไร แต่ที่จริงแล้ว ประวัติศาสตร์มีความสำคัญสำหรับชีวิตของเราเสมอ เพราะเป็นดังประสบการณ์และบทเรียนที่ทรงคุณค่าสำหรับการดำเนินชีวิตในปัจจุบันและอนาคตของเรา

ปี ค.ศ. 2019 เป็นปีที่เราเฉลิมฉลอง 350 ปี แห่งการสถาปนามิสซังสยาม (Apostolic Vicariate of Siam) ช่วงเวลา 350 ปีที่ผ่านพ้นมานี้มีเรื่องราวต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างมากมายให้เราได้เรียนรู้และจดจำ การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักรนั้น คงไม่ใช่เรื่องที่ถูกสงวนไว้สำหรับพระสงฆ์ นักบวช หรือผู้เชี่ยวชาญบางคนเท่านั้น หากแต่บรรดาคริสตชนฆราวาสทั่วไปก็สามารถที่จะเรียนรู้ถึงประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักรได้เช่นกัน

อดีตที่ยิ่งผ่านพ้นไป ร่องรอยของอดีตก็ยิ่งจางหาย หากเราไม่ศึกษา เรียนรู้ และอนุรักษ์ข้อมูลทางประวัติศาสตร์พระศาสนจักรของเราไว้เสียตั้งแต่วันนี้ ข้อมูลต่างๆ เหล่านั้น นับวันก็จะยิ่งสูญหายไปจากเรามากขึ้นด้วย

การฉลอง 350 ปี แห่งการสถาปนามิสซังสยาม จึงเป็นโอกาสเหมาะที่จะเชิญชวนให้คริสตชนชาวไทย ได้หันมาสนใจ ศึกษา เรียนรู้เรื่องราวประวัติศาสตร์พระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย ในสังคมไทย และในชุมชนวัดของเราให้มากขึ้น เพื่อจะได้ช่วยให้เราสามารถเจริญชีวิตคริสตชนด้วยความกตัญญูรู้คุณ และเต็มเปี่ยมไปด้วยพลังแห่งความศรัทธาเชื่อมั่นในองค์พระเจ้ามากยิ่งขึ้น

ขอให้การฉลอง 350 ปี แห่งการสถาปนามิสซังสยามนี้ นำความชื่นชมยินดีมาสู่พี่น้องคริสตชนทุกท่าน วอนขอพระเจ้าโดยอาศัยคำเสนอวิงวอนของพระนางมารีย์ มารดาแห่งพระศาสนจักร โปรดอำนวยการดูแลพี่น้องคริสตชนในสังคมไทยราชบุรี ให้สามารถรวมกันเป็นชุมชนศิษย์พระคริสต์ ผู้เจริญชีวิตตามพระวาจา และประกาศข่าวดีของพระเจ้าขึ้นใหม่ได้อย่างแท้จริง

บรรณาธิการ
สารสังฆมณฑลราชบุรี

ความห่วงใย

จาก... น. ย. มพบบล

ความห่วงใยของพ่อเรื่องหนึ่งที่สำคัญคือการนำกฎญีมาปฏิบัติให้เกิดผล เมื่อวันที่ 16 เมษายน ค.ศ. 2017 สภาพระสังฆราชได้ประกาศเรื่องการประชุมสมัชชาและกฎญีมาโดยที่กฎญีมาทั้ง 43 ข้อได้รับการรับรองจากสันตะสำนัก เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2017 กฎญีมามีผลบังคับใช้ ดังนั้นคริสตชนทุกคนในประเทศไทยต้องดำเนินชีวิตตามกฎญีมาที่สรุปสาระทั้งหมดอยู่ที่วลี **“ศิษย์พระคริสต์เจริญชีวิตประกาศข่าวดีใหม่”**

พ่อเป็นห่วงว่าพวกเราเข้าใจอย่างไรต่อกฎญีมา ความสำคัญและแนวทางการนำกฎญีมาปฏิบัติจนบังเกิดผล ดังสมัชชาอยุธยาเมื่อปี ค.ศ.1664 ที่บรรดามิชชันนารีและคริสตชนสมัยนั้นดำเนินชีวิตตามกฎญีมาของสมัชชา จนบังเกิดผล

พ่อเป็นห่วงและอยากเสนอแนวทางเพื่อให้กฎญีมาทั้ง 43 ข้อ มีผลต่อชีวิตของคริสตชนทุกคนในประเทศไทย พ่ออยากนำเสนอแนวทางนั้นด้วยหลัก 3A ดังต่อไปนี้

1. ความตระหนัก (Awareness) หมายถึง ความเข้าใจ ความประจักษ์แจ้ง เมื่อเราเข้าใจว่าร่างกายเราต้องการอาหาร เราก็ต้องทานอาหารที่มีประโยชน์ให้ครบ 5 หมู่ ออกกำลังกาย นอนหลับเพียงพอ มีสุขภาพที่ดี เป็นต้น นั่นคือเมื่อเห็นความสำคัญแล้ว ก็ต้องดำเนินชีวิตตามความเข้าใจให้เห็นได้ในชีวิตประจำวัน ความตระหนักพื้นฐานที่เราต้องมีต่อกฎญีมาทั้ง 43 ข้อ คือ

1.1 กฎญีมาคือกฎหมายที่คริสตชนต้องปฏิบัติตาม ไม่สามารถบอกว่าไม่รู้ ไม่ทราบ ไม่เข้าใจ เพราะพระศาสนจักรระดับประเทศได้ประชุมที่เรียกว่าประชุมสมัชชาใหญ่ (Plenary Council) โดยมีตัวแทนจากทุกคนในประเทศไทยมาร่วมกันคิด พิจารณาแนวทางดำเนินชีวิตของคริสตชนทุกคนที่เหมาะสมกับกาลเวลา (เทียบกฎหมายมาตรา 29, 439 วรรค 1 และกฎญีมา ข้อ 2-4)

1.2 กฎญีมาที่จะบังเกิดผลต้องมีแผนงานที่ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์หรือยุทธวิธี วัตถุประสงค์โครงการ/กิจกรรม/งานประจำ มีการกำหนดความสำเร็จ เพราะแนวทางตามกฎญีมาจะประจักษ์แจ้ง

บังเกิดผลด้วยแผนงานที่ช่วยให้คริสตชนเข้าใจและปฏิบัติตามจนบังเกิดผลในชีวิต (เทียบกฤษฎีกาฯ ข้อ 32)

1.3 วิธีสร้างความตระหนักคือการเรียนรู้ด้วยใจที่เปิดกว้างด้วยการศึกษา เรียนรู้ อบรมและ สัมมนา เรื่องกฤษฎีกาเป็นเรื่องใหม่ที่สังคมทลของเราจัดการอบรมสัมมนา ศึกษา พ่อทราบและเข้าใจดีว่า เป็นเรื่องใหม่ กฤษฎีกาบางข้อเข้าใจยากถ้าไม่เคยปฏิบัติมา ดังนั้นวัดโดยการนำของคุณพ่อเจ้าอาวาส ใช้วิถีชุมชนวัดเป็นสำคัญ ต้องนำคริสตชนในวัดให้ดำเนินชีวิตตามแผนงาน ครอบครัวและองค์กร โดยการนำของพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย และผู้นำองค์กร ต้องเป็นผู้นำให้คริสตชนในครอบครัวและองค์กรดำเนิน ชีวิตตามแผนงานของสังคมทล ของวัดและองค์กร/ชุมชนที่สอดคล้องกับกฤษฎีกาสมาชชาใหญ่ 2015 (เทียบกฤษฎีกาฯ ข้อ 5-7)

2. ความพยายาม (Attempt) คือ ความมานะบากบั่น ความอดสาหะ ความเพียรพยายาม เมื่อเรารู้แจ้งว่าอาหารมีประโยชน์ต่อร่างกาย เราก็ต้องพยายามทานอาหารให้ครบ 5 หมู่ ทานอาหารที่มีประโยชน์ แม้จะไม่ชอบ ไม่อยากรับประทาน ไม่อร่อย ดังนั้นจึงอยากเสนอแนวปฏิบัติความพยายามหลังจากมีความตระหนักแล้วดังนี้

2.1 ทำด้วยใจแม้ตัวเองไม่อยากทำ พี่น้องทราบดีว่าในชีวิตเราเรื่องการเลือกทำความดีมันยากมาก แต่เลือกทำตามใจ ตามสบายเป็นเรื่องที่ท่าง่าย อยากทำ ทุกคนทำกัน แต่อย่าลืมว่าเราเป็นศิษย์พระคริสต์ที่ต้องดำเนินชีวิตที่ใช้ใจเป็นผู้นำ (เทียบ มธ 5 : 3-10) ทำด้วยใจที่ให้กำลังใจกัน พูดถึงกันในแง่ดี กฤษฎีกาจะไม่บังเกิดผลเพราะคนไม่รู้จริงแต่วิพากษ์เก่ง โจมตีคนที่ดำเนินชีวิตตามกฤษฎีกาว่าการทำตามกฤษฎีกาไม่รวยขึ้น ไม่เห็นมีข้าวปลา อาหารเพิ่มเลย

2.2 ความพยายามจะเป็นจริงเมื่อเราจัดทำแผนงานที่ทำได้ ปฏิบัติได้จริง โอกาสเฉลิมฉลอง “350 ปีมิสซังสยาม” สังคมทลได้กำหนดกิจกรรมที่ปฏิบัติได้จริงดังนี้

2.2.1 ส่งเสริมความศรัทธาส่วนตัวกับพระคริสต์เจ้า อาศัยการภาวนา สวดสยประคำธรรมทูต โดยการรณรงค์ให้สวดภาวนาเพื่องานธรรมทูต ฟ้าศีลมหาสนิท ส่งเสริมการอ่านพระคัมภีร์ จดหมายของนักบุญเปาโลถึงชาวโครินธ์ 1- 2

2.2.2 ศึกษาคำสอน เพื่อฟื้นฟูชีวิตคริสตชนที่จะทำให้เกิดการรับรู้ถึงหน้าที่ของการเป็น “ศิษย์พระคริสต์และศิษย์ธรรมทูต” ด้วยการให้มีการศึกษาพระบัญญัติของพระศาสนจักร เพื่อรื้อฟื้นการมาวัด เชิญชวนพี่น้องมาเข้าวัด และตระหนักถึงหน้าที่ในการดูแล และมีส่วนร่วมในการบำรุงพระศาสนจักรอย่างรู้ความหมาย

2.2.3 จัดไปแสวงบุญ โดยศึกษาแบบอย่างชีวิตนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ นักบุญเทเรซาและส่งเสริมให้ไปแสวงบุญ ณ สักการสถานของมรณสักขีของพระศาสนจักรท้องถิ่น คือ ที่สักการสถานพระมารดาแห่งมรณสักขี (สองคอน) และสักการสถานบุญราศีนิโคลาสบุญเกิด กฤษบำรุง (สามพราน)

2.2.4 ทำงานกิจเมตตา เพื่อแสดงออกถึงความรักแบบคริสตชนในการต้อนรับและเอาใจใส่ต่อผู้อพยพ คนยากจน ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ ตามความจำเป็นต่อการ

ดำเนินชีวิตของพวกเขา เน้นการปฏิบัติกิจเมตตาฝ่ายกายและฝ่ายจิต 14 ประการ

2.3 ความพยายามจะบังเกิดผลโดยอาศัยการสวดภาวนา ศีลศักดิ์สิทธิ์ พระวาจาและกิจเมตตา (เทียบกฤษฎีกาฯ 12)

3. ความสำเร็จ (Achievement) คือ ความมีชัย ประสิทธิผล ผลสัมฤทธิ์ เมื่อเห็นความสำคัญของ กฤษฎีกาและพยายามดำเนินชีวิตตามกฤษฎีกาแล้ว เราต้องมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อจะหาทางพัฒนาความพยายามให้ ถูกต้อง ตรงกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของโลก ของสังคมไทย (เทียบกฤษฎีกาฯ 2-3) เพื่อให้ประสบ ผลสำเร็จจึงต้องพิจารณาเรื่องต่อไปนี้

3.1 การกำหนดสภาพความสำเร็จต้องสามารถประเมินได้ เป็นรูปธรรม ไม่ใช่นามธรรม เป็นลักษณะการ พัฒนามากขึ้นๆ กำหนดเป็นแผนไม่ว่าแผนระยะยาว แผนระยะกลาง หรือแผนปฏิบัติการประจำปี ไม่ว่าจะเป็น เป็นโครงการ กิจกรรมและงาน เมื่อดำเนินงานแล้วต้องมาประเมินว่าผลงานเป็นไปตามที่กำหนดไหม มีผลสัมฤทธิ์ลดลงหรือเพิ่มขึ้นจากที่กำหนดไว้ในแผนงาน (เทียบกฤษฎีกาฯ 40)

3.2 การทำงานเป็นทีม นำทรัพยากรที่มีจากคริสตชนทุกฐานะไม่ว่าเป็นพระสังฆราช พระสงฆ์ ผู้รับเจิมถวายตน ข้าราชการชายหญิง เด็กและเยาวชน มาแบ่งปันเพื่อผลสัมฤทธิ์ของแผนงาน (เทียบกฤษฎีกาฯ 34-39)

3.3 ประเมินการทำงานว่าเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผนงานหรือไม่ มีปัญหาอุปสรรคอะไรที่ ทำให้เราไม่สามารถดำเนินการได้ เพื่อนำผลการประเมินมาพัฒนาในปีต่อไป

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกท่าน

+ ผ.บ. ๕๖ ๓/๐๖๖

พระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ
ประมุขสังฆมณฑลราชบุรี

สัญญาณ กาลเวลา Sign of Time

ข้อคิดจาก...

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

POPE FRANCIS THOUGHT

151 ควรพกไบเบิลติดตัวและหยิบมาอ่านบ่อย ๆ เหมือนพกโทรศัพท์มือถือ

“เราต้องทำความคุ้นเคยกับพระคัมภีร์ไบเบิล กล่าวคือ อ่านพระคัมภีร์บ่อย ๆ รำพึงไตร่ตรอง และซึมซับเข้าไปในจิตใจ พระคัมภีร์บรรจุพระวาจาของพระเจ้าไว้ในนั้น ซึ่งเป็นเรื่องทันสมัยและทรงประสิทธิภาพอยู่เสมอ”
มีคนเคยบอกพ่อว่า

“จะเป็นอย่างไรนะ ถ้าหากเราปฏิบัติกับพระคัมภีร์เหมือนกับที่เราทำกับโทรศัพท์มือถือของเรา
ถ้าเราพกพระคัมภีร์ติดตัวอยู่เสมอ ถ้าเราลืมพระคัมภีร์แล้วเรารับกลับไปเอา
ถ้าเราเปิดพระคัมภีร์วันละหลาย ๆ รอบเหมือนที่เราหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดู
ถ้าเราอ่านสิ่งที่พระเจ้าสอนในพระคัมภีร์เหมือนกับที่เราอ่านข้อความในโทรศัพท์มือถือ
มันจะเป็นอย่างไรกันนะ”

นี้อาจเป็นการเปรียบเทียบที่ดูขัดแย้ง แต่มันทำให้เราคิดเหมือนกันนะ เพราะในความเป็นจริง ถ้าเรามีพระวาจาของพระเจ้าอยู่ในใจเสมอ ไม่มีการประจัญล่อลงใดที่จะนำเราอยห่างจากพระเจ้าได้เลย มันจะไม่มีอุปสรรคที่จะนำเราถอยออกจากหนทางสู่ความดี เราจะรู้ถึงวิธีการเอาชนะการประจัญล่อลงในชีวิตประจำวันที่อยู่ในตัวเราและรอบตัวเรา เราจะยอมรับและรักพี่น้องชายหญิงเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ด้อยโอกาสที่สุดและต้องการความช่วยเหลือที่สุด รวมทั้งศัตรูของเราด้วย

พระสันตะปาปาฟรังซิส

วันอาทิตย์ที่ 5 มีนาคม 2017

นครรัฐวาติกัน

https://www.popereport.com/2017/03/blog-post_5.html

ข้อคิดจาก...

พระรมณลิขิตเตือนใจ Apostolic exhortation

โดย บาทาเดอร์กุดมศักดิ์ วอวประชาชนุกุล

สมณลิขิตเตือนใจ “จงชื่นชมยินดีเถิด” (Gaudete et Exsultate)

สมณลิขิตเตือนใจ “จงชื่นชมยินดีเถิด” (Gaudete et Exsultate) ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส เกี่ยวกับการเรียกไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ในโลกปัจจุบัน ในข้อที่ 26 มีเนื้อหาว่าด้วย การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับผู้อื่น สามารถนำเราไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ มีใจความสำคัญดังนี้ คือ “อย่าอ้างว่า รักความสันโดษ ชอบอยู่กับความเงียบ เพราะแท้จริงแล้ว เพียงต้องการหลีกเลี่ยงที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น หรืออ้างว่าต้องการ พบสันติสุขและความสงบ เพียงเพื่อหลบหลีกที่จะร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับเพื่อน ๆ หรืออ้างว่าต้องการ หาเวลาภาวนา เพื่อหลีกเลี่ยงเพราะรังเกียจงานบริการช่วยเหลือพี่น้อง แท้จริงแล้ว ทุก ๆ ความคิดและการกระทำเช่นนี้สามารถยอมรับได้ แต่ต้องรู้จักบูรณาการ ปรับใช้ในชีวิตให้เหมาะสม เพื่อว่า เราจะสามารถ เข้าสู่หนทางอันนำไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ได้ง่ายขึ้น”

การที่เราจะกลายเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์นั้น ไม่จำเป็นต้องดำเนินชีวิตฝ่ายจิตเพียงอย่างเดียว แต่ต้อง ออกไปมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คน ได้เห็นโลกของความเป็นจริง ผู้คนที่ทุกข์ยากลำบาก และกำลังรอความช่วยเหลือ แคเราพยายามที่จะหุบยี่นให้ผู้อื่นด้วยสิ่งเล็กน้อยเท่าที่เรามี นั่นก็เป็นก้าวหนึ่งที่จะนำเราไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ได้แล้ว

เป็นความจริงที่ว่า มีคนจำนวนไม่น้อยที่กลัวการเข้าสังคม กลัวการมีปฏิสัมพันธ์กับคนแปลกหน้า หรือคนที่ไม่น่าคุ้นเคย กลัวที่จะเริ่มต้นสนทนา หรือทักทายคนอื่นก่อน บางคนอาจคิดว่า การร่วมกิจกรรมกับคนหมู่มาก รู้จักคนมากมาย อาจนำปัญหาต่าง ๆ เข้ามาในชีวิตของเราได้

การดำเนินชีวิตด้วยความรอบคอบ รู้จักไตร่ตรองแยกแยะ ภายใต้การนำของพระเจ้าสม่ำเสมอ ทุก ๆ วัน สามารถช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ สมณลิขิตบอกถึงวิธีการจัดการไว้ด้วยว่า เราต้องรู้จักบูรณาการ ปรับใช้ในชีวิตให้เหมาะสม อย่างไรก็ตาม การจะก้าวไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ จึงมิใช่เพียงการมีปฏิสัมพันธ์แบบฉาบฉวยเท่านั้น การรู้จักผู้คนมากขึ้น รู้จักตัวตนของเขามากขึ้น จนเราสามารถช่วยเหลือเขาในสิ่งที่เรา ช่วยได้ด้วยใจเต็มใจ จะทำให้เราก้าวไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์

อย่ากลัวไปเลย เพราะพระเจ้าทรงหนุนนำเราในกิจการดีเสมอ พระองค์ทรงเห็นภายในจิตใจเบื้องลึกของเรา เพื่อให้เราสามารถใช้ชีวิตอย่างชื่นชมยินดีทุกวัน.... **จงชื่นชมยินดีเถิด!**

พระวาจาแห่งชีวิต

THE WORD OF LIFE

โดย Antony Blue

เมื่อในลำอุ้งนั้นหมด พระมารดาของพระเยซูเจ้าจึงมาทูลพระองค์ว่า **“ทำไมไม่มีในลำอุ้งนั้นแล้ว”**
พระเยซูเจ้าตรัสว่า **“หญิงเอ๋ย ท่านต้องการสิ่งใด เกลของเรายังงมไม่กึ่ง”**
พระมารดาของพระเยซูเจ้าจึงกล่าวแก่บรรดาคนรอบข้างว่า **“ท่านออกไปท่านทำอะไร ก็จงทำเถิด”**

(อ่าน ยน 2:1-12)

พระวาจาตอนนี้เป็นเรื่องราวของพระเยซูเจ้าได้รับเชิญพร้อมกับบรรดาศิษย์มาในงานมงคลสมรสที่หมู่บ้านคานา และพระมารดาของพระองค์ก็อยู่ในงานนี้ด้วย ที่หมู่บ้านคานานี้เองที่พระเยซูเจ้าทรงแสดงพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์อาศัยความห่วงใยของพระมารดาต่อเจ้าภาพงานมงคลสมรสที่กำลังจะเสียหน้าเหตุด้วยเหล้าอุ้งซึ่งเปรียบเสมือนความชื่นชมยินดีของงานมงคลสมรสได้หมดลง เพราะการเลี้ยงฉลองงานมงคลสมรสของชาวยิวกินเวลาหลายวัน

ในพระวรสารบทที่หนึ่งได้เปิดเผยความจริงว่าพระเยซูเจ้าเป็นใคร พระองค์ทรงเป็นพระวจนาตถ์ที่มอบน้อมต่อพระประสงค์ของพระเจ้ามาบังเกิดเป็นมนุษย์ ต่อมายอห์นผู้ทำพิธีล้างได้เป็นพยานถึงพระองค์ และพระเยซูเจ้าทรงเลือกศิษย์ที่จะมาเป็นพยานถึงพระองค์ ว่าเป็นพระผู้ไถ่ตามพระสัญญาของพระเจ้า

พระเยซูเจ้าเปรียบเสมือนเหล้าอุ้งใหม่เพื่อทำให้ถุงหนังเก่าขาด เพราะกฎบัญญัติในพันธสัญญาเดิมเป็นสิ่งที่ยังไม่สมบูรณ์ พระเยซูเจ้าคือเหล้าอุ้งใหม่ซึ่งไม่ได้ลบล้างบัญญัติเก่าที่ถือตามกฎเกณฑ์เหล้าอุ้งใหม่จึงต้องใส่ในถุงหนังใหม่ คือ บรรดาผู้ที่ได้เติบโตในความเชื่อด้วยพระวาจาจากพระเยซูพระบุตรของพระเจ้า

แม่พระถือเป็นศิษย์คนแรก of พระเยซูเจ้าซึ่งได้เรียนรู้ว่าพระองค์เป็นใครตั้งแต่รับสารจากทูตสวรรค์ของพระเจ้า พระนางยังเรียนรู้ต่อไปในชีวิตของพระเยซูเจ้าร่วมกับเรา แม่พระเองเป็นผู้ที่อ่อนน้อมขอแทนผู้ที่เดือดร้อน และเรียกให้ผู้อื่นมีความเชื่อได้กระทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าโดยกล่าวว่า **“เขาบอกให้ท่านทำอะไร ก็จงทำเถิด”** เพราะชีวิตที่ขาดเหล้าอุ้งใหม่ชิ้นเล็กเท่ากับขาดพระเยซูเจ้าเอง เนื่องจากไม่มีพระวาจาเป็นศูนย์กลางของชีวิตและครอบครัว นี่คือนิยามของพระแม่ เอวาใหม่ที่ชักชวนเราให้ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า เพื่อมีชีวิตครอบครัวที่มีความชื่นชมยินดีอย่างแท้จริง ครอบครัวของเราจะมีพระวาจาเป็นศูนย์กลางเพื่อมีชีวิตอย่างสมบูรณ์ และมีความชื่นชมยินดีอย่างแท้จริงหรือยัง

ตามรอยเท้านักบุญ

โดย ไล่ตะเกียง

350 ปีมิสซังสยาม นอกจากความเจริญทางการศึกษา สุขอนามัยที่เราได้รับจากบรรดามิสชันนารี แล้ว **“ความเชื่อในพระเจ้า”** ถือเป็นเรื่องสำคัญสำหรับคริสตชนไทย หากไม่มีพวกท่านที่เข้ามาในเวลา นั้น เราคริสตชนไทยก็คงไม่มีโอกาสได้รู้จัก รัก และปรารถนาติดตามพระเจ้าในทุกวันนี้ แม้จะผ่านไปแล้ว 350 ปี แต่ **“ความเชื่อ”** ในสิ่งที่ท่านถ่ายทอด และแบบอย่างการดำเนินชีวิตของพวกท่าน ได้ทิ้งร่องรอย ไว้ให้พวกเราที่ได้ชื่อว่าศิษย์พระคริสต์ได้ดำเนินตาม เพราะ **“ถ้าเมล็ดข้าวไม่ได้ตกลงในดิน และตายไป มันก็จะเป็นเพียงเมล็ดเดียวเท่านั้น แต่ถ้ามันตาย มันก็จะบังเกิดผลมากมาย”** (ยน 12:24)

เหมือนกับชีวิตของ บุญราศีลาวชาวไทย ที่เรานำมาแบ่งปันแก่ผู้อ่านในฉบับนี้ คนธรรมดา ๆ ที่ดำเนินชีวิตเป็นครูคำสอน โดยได้รับแรงบันดาลใจในการทำงานแพร่ธรรมจากพระสงฆ์ธรรมทูตท่านหนึ่ง ไม่รอช้าเราไปศึกษาเรื่องราวของท่านกันเลย

บุญราศียอแซฟ อุทัย พองพุม

กำเนิดชีวิตและวัยเด็ก

วันที่ 3 ธันวาคม ค.ศ. 2016 ณ มหาวิหาร นักบุญเปโตร กรุงโรม ประเทศอิตาลี ได้มีการ แต่งตั้ง ยอแซฟ เตียนและเพื่อนมรณสักขีอีก 16 องค์เป็น **“บุญราศี”** ของพระศาสนจักรลาว และเป็นที่น่ายินดีไว้ในบรรดาบุญราศีลาว 17 องค์นั้น มีคนไทยอยู่ด้วยหนึ่งคนคือ **บุญราศียอแซฟ อุทัย พองพุม** ซึ่งเป็นชาวคำแก้ม จากวัดนักบุญยอแซฟ คำแก้ม ตำบลอาจสามารถ อำเภอเมือง จังหวัด นครพนม ในอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง ยอแซฟ อุทัย พองพุมเป็นครูคำสอนและเป็นผู้ช่วย คนสำคัญของคุณพ่อโนแอล เดอโน ในการสอน คำสอน เยี่ยมเยียนให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือ คริสตชนตามหมู่บ้านต่าง ๆ ที่คุณพ่อมอบหมาย ให้ดูแล อีกทั้งได้ช่วยเตรียมครูคำสอน ก่อนพลีชีพ เป็นมรณสักขีด้วยกัน

ยอแซฟ อุทัย พองพุม เกิดที่บ้านคำแก้ม หมู่บ้านคริสตชนเก่าแก่ ที่ก่อตั้งโดยคุณพ่อชาเวียร์ เกโก ค.ศ. 1885 และเคยเป็นศูนย์กลางของการ แพร่ธรรมในระยะเริ่มแรก ตั้งอยู่ห่างจากตัวเมือง นครพนมไปทางเหนือประมาณ 3 กิโลเมตร หลักฐานเดียวที่พบเกี่ยวกับตัวท่านมีเพียงเอกสาร ศิลสมรส ที่อ้างถึงวันที่ท่านได้รับศีลล้างบาป วันสมโภชพระคริสต์สมภพ 25 ธันวาคม ค.ศ. 1933 ที่วัดนักบุญยอแซฟ คำแก้ม โดยเป็นบุตรของเปาโล เครือ กับอันนา ผาน พองพุม

วัดนักบุญยอแซฟ คำแก้ม หลังเก่า
ซึ่งบุญราศีอุทัยได้รับศีลล้างบาป
และศีลสมรส

จากคำบอกเล่าของนางบัวผัน วงษ์ชา (ยายคำแสน) วัย 79 ปี น้องสาวคนเล็กของ บุญราศีอุทัย พองพุม ที่ยังมีชีวิตอยู่ ทำให้เราทราบว่า บุญราศีอุทัย พองพุม เป็นลูกคนที่ 10 ในจำนวนพี่น้อง 22 คน แต่ส่วนใหญ่เสียชีวิตตั้งแต่เป็นเด็ก เปาโล เครือ พองพุม ผู้บิดาเคยเป็นเณรที่บ้านเณรบางช้าง ตำบลบางยี่รงค์ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม (รุ่นใกล้กับพระสังฆราชมิสแซล มงคล ประคองจิต เพราะคุ้นเคยและรู้จักกันเป็นอย่างดี) เมื่อกลับมาบ้าน ได้พบรักกับ อันนา ผาน และได้แต่งงานกัน

นางบัวผัน วงษ์ชา (ยายคำแสน) อายุ 79 ปี
น้องสาวคนเล็กของบุญราศีอุทัย พองพุม

เปาโล เครือ พองพุม ได้สร้างครอบครัว และใช้วิชาความรู้ที่เคยเรียนที่บ้านเณร ทำหน้าที่ ครูคำสอนที่วัดคำแก้ม และช่วยงานพระศาสนจักร อย่างเต็มกำลังความสามารถ เนื่องจากบุตร ธิดา ทั้งหมดเสียชีวิต ดังนั้น เมื่อให้กำเนิดเด็กชาย อุทัย พองพุม จึงได้นำบุตรชายไปล้างบาปที่วัด กับ **คุณพ่อโนแอล เตอโน** เจ้าอาวาสในขณะนั้น และมอบให้เป็นลูกโดยหวังว่าจะรอดชีวิต และ คุณพ่อได้มอบให้ซิสเตอร์เวโรนิกา คณะรักกางเขน แห่งเชียงหวาง ประเทศลาว ซึ่งประจำที่วัดคำแก้ม เป็นคนเลี้ยง

กระแสเรียกและแผนการของพระ

ในห้วงเวลาที่เกิดสงครามโลก ครั้งที่ 2 และ กรณีพิพาทอินโดจีน วันที่ 28 พฤศจิกายน ค.ศ. 1940 บรรดาธรรมทูตชาวฝรั่งเศสถูกขับไล่ออกนอกประเทศทั้งหมด รวมถึงคุณพ่อโนแอล เตอโน เจ้าอาวาสวัดคำแก้มด้วย วัดวาอารามถูกปิดและเกิดการเบียดเบียนศาสนา วัดคำแก้มถูกลอบวางเพลิง

เหลือแต่โครงสร้างก่ออิฐถือปูน

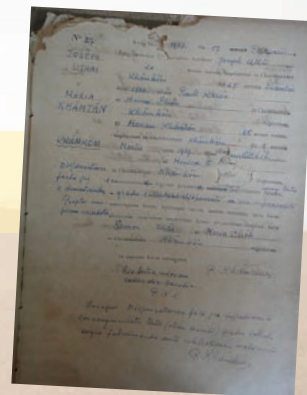
ในช่วงเวลาดังกล่าวซิสเตอร์เวโรนิกายังคงอยู่ที่คำแก้ม แต่ไม่สามารถสวมชุดนักบวชและอยู่เป็นหมู่คณะไม่ได้ ครอบครัวของเปาโล เครือ พองพุม ได้ให้ที่พักและดูแลซิสเตอร์ที่บ้านของตน การมีนักบวชอยู่ในครอบครัวและคอยให้การอบรมบ่มเพาะ ทำให้เด็กชายอุทัย พองพุม เป็นคนฉลาด มีความเชื่อศรัทธาและความประพฤติเรียบร้อย สงครามและการเบียดเบียนศาสนาสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1945 หลังจากนั้น 2 ปี นางบัวผัน วงษ์ชา น้องสาวยืนยันว่า เด็กชายอุทัย พองพุม พี่ชาย ได้ถูกส่งเข้าบ้านเณร ฟาติมา ท่าแร่ ในปี ค.ศ. 1947

ชีวิตครอบครัว

หลังจากเรียนจบชั้นมัธยมศึกษา อุทัย พองพุม ได้ออกจากบ้านเณรกลับมาใช้ชีวิตที่บ้านคำแก้ม ไม่ได้ศึกษาต่อ แต่ได้ช่วยงานครอบครัวดูแลน้อง ๆ 4 คน ช่วยบิดา มารดา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การช่วยงานพระศาสนจักรที่วัดคำแก้มอย่างแข็งขัน ด้วยการเป็นครูคำสอน ผู้นำภาวนา ร้องเพลงในวัด อ่านบทอ่าน และสอนคำสอน ต่อมาอุทัย พองพุม ในวัย 20 ปี ได้พบรักและแต่งงานกับมารีอา คำตัน ทองคำ ซึ่งอายุมากกว่า 5 ปี

ทั้งสองได้รับศีลสมรสที่วัดคำแก้ม วันที่ 17 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1953 ตามทะเบียนศีลสมรสวัดคำแก้ม เลขที่ 27 โดยมีคุณพ่อเปาโล คำจวน ศรีวรกุล เป็นผู้ประกอบพิธี หลังจากนั้น ภรรยาได้ตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรสาว แต่ได้เกิดเหตุการณ์สะเทือนใจและเศร้าสลดเป็นอย่างยิ่ง เมื่อภรรยาสุดที่รักของท่านได้เสียชีวิตขณะให้กำเนิด และอีก 3 เดือนต่อมาบุตรสาวได้เสียชีวิตตามมารดา

เอกสารศีลสมรส
ของบุญราศีอุทัย พองพุม
ซึ่งเป็นหลักฐานเดียวที่มีอยู่

หลังจากนั้นประมาณ 1 ปี คุณพ่อโนแอล เตอโน อดีตเจ้าอาวาส ซึ่งเป็นอุปสังฆราชมิสซังท่าแขกที่เพิ่งก่อตั้งวันที่ 21 ธันวาคม ค.ศ. 1950 ได้กลับไปเยี่ยมสัตบุรุษที่วัดคำแก้ม และกำลังต้องการบุคลากรมาช่วยงานแพร่ธรรมในพื้นที่อันกว้างใหญ่ของมิสซังใหม่ คุณพ่อได้ชักชวนครูอุทัย พองพุม ไปเป็นครูคำสอนที่ประเทศลาว ซึ่งท่านยินดีที่ไปกับคุณพ่อ อีกทั้งบิดา มารดา ผู้ชายในดิมอบลูกชายให้กับพระศาสนจักร

คุณพ่อโนแอล เตอโน
ที่อุทัย พองพุม ติดตาม
ช่วยงานและพลีชีพ
เป็นมรณสักขีด้วยกัน

ชีวิตครูคำสอนและผู้แพร่ธรรม

ครูอุทัย พองพุม ได้เป็นผู้ช่วยคนสำคัญของคุณพ่อโนแอล เตอโน ในการสอนคำสอน เยี่ยมเยียนชาวบ้าน ให้ความช่วยเหลือคนที่เดือดร้อน และเจ็บป่วยตามหมู่บ้านต่างๆ โดยเฉพาะที่บ้านปังกัว เมืองหนองบก แขวงคำม่วน ซึ่งบ้านปังกัว บึงหัวนา และดงหมากบ้า เป็นหมู่บ้านของชนเผ่าโล้ที่ได้รับแสงสว่างแห่งพระวรสารจากการแพร่ธรรมของคุณพ่อซาเวียร์ เกโก ค.ศ. 1887

บ้านปังกัวตั้งอยู่ห่างจากเมืองท่าแขกไปทางใต้ประมาณ 45 กิโลเมตร อยู่ลึกเข้าไปจากถนนใหญ่ 13 กิโลเมตร ยังคงปรากฏร่องรอยของการเป็นหมู่บ้านที่อยู่กลางป่าลึกตามบันทึกของคุณพ่อซาเวียร์ เกโก เห็นได้จากต้นยางขนาดใหญ่ในบริเวณสุสาน บ้านพักพระสงฆ์ซึ่งเคยเป็นที่พักของคุณพ่อโนแอล เตอโน กับครูอุทัย พองพุม ตามคำยืนยันของท้าวอรหันต์ วรจักร ครูคำสอนวัย 77 ปี (ซึ่งเคยได้รับการอบรมจากครูอุทัย) ยังคงอยู่ในสภาพดี แต่ปัจจุบันเป็นที่พักของซิสเตอร์คณะซาเลเต

จากหลักฐานบันทึกศีลล้างบาปของวัดนักบุญยอห์น บัปติสต์ ปังกัว แสดงให้เห็นว่าคุณพ่อโนแอล เตอโน ทำหน้าที่ดูแลวัดแห่งนี้ในช่วง ค.ศ. 1949-1958 มีบางช่วงที่ปรากฏลายมือชื่อของพระสงฆ์องค์อื่น ครูอุทัย พองพุม น่าจะได้อยู่กับคุณพ่อโนแอล เตอโน ในช่วง ค.ศ. 1955-1958 เป็นเวลา 4 ปี ตามคำบอกเล่าของน้องสาว (ยายคำแสน) ทุกปีครูอุทัย พองพุมได้กลับไปเยี่ยมครอบครัวที่คำแก้ม รวมถึงไปร่วมงานปลงศพอันนา ผาน พองพุม มารดาที่ถึงแก่กรรม

ประมาณเดือนเมษายน ค.ศ. 1958 คุณพ่อโนแอล เตอโน ได้เดินทางกลับประเทศฝรั่งเศสเป็นเวลา 1 ปี ถือเป็นช่วงเวลาแห่งการทดลองของครูอุทัย พองพุม ความเป็นอยู่ที่อดคัดทำให้ท่านตัดสินใจเดินทางกลับบ้านเกิดที่คำแก้ม เป็นเวลาเดียวกันกับที่ คุณพ่อมิคาแอล เกียน เสมอพิทักษ์ ไปถวายมิสซาที่วัดคำแก้ม ได้พบและประทับใจครูอุทัย พองพุมมาก เมื่อได้รับการแต่งตั้งและอภิเษกเป็นพระสังฆราชของมิสซังท่าแร่ วันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 1959 ได้ชักชวนครูอุทัย พองพุม ไปอยู่ด้วยเพื่อเป็นกำลังสำคัญในทีมแพร่ธรรม (Ad gentes)

บ้านพัก
ที่วัดนักบุญยอห์น บัปติสต์ ปังกัว
ซึ่งอุทัย พองพุม เคยอยู่
กับคุณพ่อโนแอล เตอโน

ชีวิตแห่งการเป็นพยานและมรณสักขี

ครูอุทัย พองพุม อยู่กับพระสังฆราชเกียน เสมอพิทักษ์ เพียงช่วงเวลาสั้น ๆ เมื่อคุณพ่อโนแอล เตอโน กลับจากประเทศฝรั่งเศสและได้รับมอบหมายให้บุกเบิกเขตแพร่ธรรมใหม่ในแขวงสะหวันนะเขต รวมระยะทางประมาณ 200 กิโลเมตร คุณพ่อได้ขอครูอุทัย พองพุม จากพระสังฆราชเกียน เสมอพิทักษ์ เพื่อการประกาศข่าวดี คุณพ่อโนแอล เตอโน ได้พูด

กับครูอุทัย พองพุม ว่า **“เราจะตายด้วยกัน และไปสวรรค์ด้วยกัน”** เหมือนจะรู้ล่วงหน้าว่าจะเป็นมรณสักขีด้วยกัน

ที่สุด ครูอุทัย พองพุม ได้ติดตามคุณพ่อ โนแอล เตอโน ไปประเทศลาวอีกครั้ง และเป็นเพื่อนร่วมงานของคุณพ่อในการแพร่ธรรม โดยเช่าห้องหนึ่งในตึกแถวไม้แบบร้านค้าจีน ที่เมืองเซโปนเป็นฐานแพร่ธรรมตามหมู่บ้านต่าง ๆ ซึ่งขณะนั้นยังไม่มีวัดและคริสตชนเลย ต้องอาศัยอาบน้ำในลำห้วย แต่ไม่เคยย่อท้อต่อความยากลำบาก สามารถปรับตัวและเข้าได้กับทุกคน

จากรายงานของคณะมิสซังต่างประเทศ แห่งกรุงปารีสบอกว่า เดือนเมษายน ค.ศ. 1961 ในขณะที่คุณพ่อโนแอล และครูอุทัย พองพุม กำลังปฏิบัติหน้าที่เยี่ยมเยียนระหว่างสะพานหะเซตกับเซโปน ทหารเวียดนามเหนือได้จับตัวท่านทั้งสองและมอบให้กับทหารลาว (คอมมิวนิสต์) ใกล้เมืองพะลาน ทหารลาวได้นำตัวไปและไม่มีใครได้เห็นท่านทั้งสองอีกเลย เวลานั้นคุณพ่ออายุ 57 ปี และครูอุทัย พองพุม อายุ 28 ปี สันนิษฐานว่าทั้งสองถูกยิงเสียชีวิต วันที่ 29 เมษายน ค.ศ. 1961 นับเป็นการเดินทางครั้งสุดท้ายที่ไม่มีวันกลับ

บางรายงานบอกว่าคุณพ่อโนแอล เตอโน และครูอุทัย พองพุม ได้พบหมอสอนศาสนา โปรเตสแตนต์ ซึ่งรับผิดชอบโรงพยาบาลโรคเรื้อนที่เซโปน ได้แนะนำมิให้ไปเซโปนเนื่องจากมีอันตราย แต่ทั้งสองมิได้ละความตั้งใจยังคงเดินทางต่อไป ไม่มีข้อสงสัยว่าทั้งคุณพ่อโนแอล เตอโน และครูอุทัย พองพุม รู้ถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นแต่ได้ยอมเสี่ยงและสละชีวิตด้วยความเชื่อเพื่อการประกาศพระวรสาร ความเกลียดชังต่อความเชื่อ คริสตศาสนาเป็นเหตุผลหนึ่งของความตายของทั้งสอง

บทส่งท้าย

บุญราศียอแซฟ อุทัย พองพุม ได้ดำเนินชีวิตซื่อสัตย์ต่อความเชื่อคริสตชน รับผิดชอบต่อพระเจ้าอย่างกล้าหาญ และสละชีวิตเป็นประจักษ์พยานถึงพระเยซูเจ้า เพื่อให้ทุกคนได้ตระหนักถึงความรักของพระเจ้าและข่าวดีแห่งสันติสุข ความยุติธรรม ความรักเมตตาและการให้อภัยที่พระเยซูเจ้าทรงสอน ท่านได้เลียนแบบพระอาจารย์เจ้าจนถึงที่สุดคือความตายบนไม้กางเขน และได้แสดงให้เห็นว่าความตายมิใช่สิ่งที่น่ากลัวและสูญเปล่า แต่ได้กลายเป็นเมล็ดพันธุ์ชั้นดีที่ทำให้พระศาสนจักรเติบโตและเกิดผล

แม้เราจะพบข้อมูลและหลักฐานเกี่ยวกับบุญราศียอแซฟ อุทัย พองพุม น้อยมาก แต่บัดนี้เป็นที่ชัดเจนแล้วว่า ท่านและเพื่อนมรณสักขีอีก 16 ท่าน ได้รับแต่งตั้งจากสมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิส ให้เป็น **“บุญราศี”** อันเป็นวีรกรรมที่ควรยกย่องและเป็นความชื่นชมยินดีของพระศาสนจักรทั้งมวล โดยเฉพาะต่อคริสตชนวัดนักบุญยอแซฟ คำเก็ม และคริสตชนในอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง ที่จะเลียนแบบวีรกรรมของท่านอย่างซื่อสัตย์และกล้าหาญ อีกทั้ง วอนขอพระพรจากพระเจ้าผ่านทางคำเสนอวิงวอนของท่านให้สามารถสานต่อมรดกทางความเชื่อนี้สืบไป

ขอส่งกำลังใจให้คริสตชนทุกท่าน เพราะพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์โดยปรารถนาให้เราเป็นนักบุญ **“เราถูกเรียกให้มาเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์โดยการดำเนินชีวิตของเราด้วยความรักและการเป็นประจักษ์พยานในทุกสิ่งที่เรากระทำ โดยปฏิบัติหน้าที่การงานเพื่อความดีของส่วนรวม และปฏิเสธผลประโยชน์ส่วนตัวของเรา”** (สมณลิขิตเตือนใจจงชื่นชมยินดีเถิด, การเรียกไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ในโลกปัจจุบัน ข้อ 1 และ 16)

ขอท่านบุญราศียอแซฟ อุทัย พองพุม

ช่วยเสนอวิงวอนต่อพระเจ้าเพื่อความเชื่อที่มั่นคงของเราด้วยเทอญ

ขอขอบคุณข้อมูลดี ๆ จาก คุณพ่อขวัญ ถิ่นวัลย์ พระสงฆ์อัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง

รูปแบบพระคริสต์ ในชีวิตนักบวช

คุณพ่อช่วงแนะนำตัวน้องดรัม

พ่อชื่อ **คุณพ่อเปโตร ภควี เล็งเจริญ**
สังกัดคณะคามิลเลียนครับ

คุณพ่อช่วงเล่าชีวิตในวัยเด็ก เรื่องจุดเริ่มต้นของชีวิต
กระแสเรียกของคุณพ่อเริ่มกันได้อย่างไรครับ?

จำได้ว่า ตอนอายุประมาณ 8 ขวบ
พ่อไปบอกความต้องการกับคุณแม่และคุณพ่อ
ว่าอยากจะบวชเป็นพระสงฆ์ ซึ่งเป็นเหตุการณ์
หลังจากกลับมาจากไปเรียนคำสอนช่วงปิดเทอม
ที่วัดนักบุญยอแซฟ หนองรี จ.นครนายก เพราะ
ในระหว่างที่อยู่ที่วัดนั้น ได้เห็นการดำเนินชีวิต
ของพระสงฆ์เจ้าอาวาสแล้วประทับใจ อยากเป็น
พระสงฆ์แบบนั้น ซึ่งเหตุการณ์ระหว่างเรียนคำสอน
เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในกระแสเรียก แต่ชีวิต
ก่อนหน้านั้น ตั้งแต่รับศีลล้างบาปที่วัดพระผู้ไถ่
เสาวภา จ.นครนายก และการได้ย้ายครอบครัว
ไปอยู่ในชุมชนความเชื่อของวัดเซนต์รีโอก ทำไข
จ.ฉะเชิงเทรา ก็มีสำคัญอย่างมาก เพราะ
บรรยากาศของชีวิตคริสตชน ไม่ว่าจะเป็น
ของครอบครัว หรือชุมชนความเชื่อของวัด
พระผู้ไถ่ เสาวภา และวัดเซนต์รีโอก ทำไข
ล้วนแล้วแต่เป็นบรรยากาศที่เอื้ออำนวยส่งเสริม

ให้เมล็ดพันธุ์แห่งกระแสเรียกของการเป็นพระสงฆ์
นักบวชที่ได้เริ่มแล้วนั้นได้เติบโตขึ้นเรื่อยๆ

ความสัมพันธ์กับพระเยซูเจ้าในวัยเด็ก
ของคุณพ่อมันอย่างไรครับ ?

สิ่งที่นักบุญเปาโลได้กล่าวไว้ในบทจดหมาย
ของท่านซึ่งเขียนถึงชาวโครินธ์ (1 คร 13:11-12)
น่าจะอธิบายคำตอบของคำถามนี้ได้อย่างดี คือ

“เมื่อข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก
ข้าพเจ้าก็พูดจาเหมือนกับเด็ก ๆ
คิดเหมือนกับเด็ก ๆ ใช้เหตุผลเหมือนกับเด็ก ๆ
ในเวลานี้ เราเห็นพระเจ้าเพียงราง ๆ
เหมือนเห็นในกระจกเงา
แต่เมื่อเวลานั้นมาถึง เราจะเห็นพระองค์
เหมือนพระองค์ทรงอยู่ต่อหน้าเรา
เวลานี้ ข้าพเจ้ารู้อย่างไม่สมบูรณ์
แต่เมื่อเวลานั้นมาถึง ข้าพเจ้าจะรู้แจ้ง
เหมือนที่พระองค์ทรงรู้จักข้าพเจ้า”

ในวัยเด็ก พ่อรู้จักพระเยซูเจ้าผ่านทาง การเรียนคำสอน การไถ่ยืม และถูกปลุกฝังให้รัก พระเยซูเจ้า โดยการแสดงความรักต่อพระองค์ ผ่านทางการสวดภาวนา การช่วยเหลือครอบครัว การรับศีลอภัยบาป และการร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ เป็นความสัมพันธ์พื้นฐาน ไม่มีอะไรที่พิเศษ หรือ แตกต่างจากคนอื่น ๆ เป็นความสัมพันธ์ของคน ที่มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับตัวพระเยซูเจ้า ที่มีขอบเขตจำกัด เหมือนกับที่นักบุญเปาโล ได้กล่าวไว้ว่า **“เป็นความเชื่อแบบเด็ก ๆ”** คือ เรามนุษย์ที่มีขอบเขตจำกัดไม่สามารถที่จะเข้าใจ พระเจ้าที่ไม่มีขอบเขตจำกัดได้

พ่อก็แสดงออกถึงความรักและความสัมพันธ์ ที่มีกับพระเยซูเจ้าในแบบธรรมดา เข้าใจอย่าง เดียวว่า พระเยซูเจ้าเป็นผู้ให้ ส่วนเราเป็นผู้ที่ขอ ผู้ที่รอรับแต่เพียงอย่างเดียว เป็นความเชื่อแบบ เด็กมาก ๆ

ความสัมพันธ์กับพระเยซูเจ้า หลังจากที่ตัดสินใจบวชเป็นนักบวชแล้วมันอย่างไรบ้าง?

แม้จะยังไม่สมบูรณ์ แต่ความสัมพันธ์ กับพระเยซูเจ้าในชีวิตนักบวช ก็มีการเติบโต มากขึ้นกว่าตอนเป็นเด็ก ความรักที่เราแสดงออก กับพระเยซูเจ้า ไม่ใช่เพียงแค่การทำตามกฎ ของพระบัญญัติ 10 ประการ หรือพระบัญญัติ พระศาสนจักรเหมือนที่ถูกสอนมาตอนเป็นเด็ก เท่านั้น แต่ชีวิตนักบวชสอนให้เราได้ว่า จากที่ พระเยซูเจ้าเป็นเพียงผู้ที่เรามาขอ และเราเป็น ผู้รอรับแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น เราต้องเลียนแบบ อย่างพระเยซูเจ้าด้วยในการที่จะมอบตัวเอง

ให้กับบุคคลอื่น ๆ จากที่เราเป็นเพียงผู้ที่รอรับ ความรักที่เรามีต่อพระเยซูเจ้า ต้องเป็นพลัง ให้เราสามารถที่จะให้สิ่งที่เราเป็น สิ่งที่เรามีสำหรับ บุคคลอื่น ๆ ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บุคคลที่อยู่ใน ความต้องการมากที่สุด

ความประทับใจในงานมิสซาตามจิตตารมณ์ของคุณ ที่ดูเหมือนได้สัมผัสอะไรบางอย่าง?

การรักและรับใช้ผู้ป่วยนั้น ไม่ใช่เป็น ของคณะนักบวชคามิลเลียนหรือเป็นของนักบุญ คามิลโล แต่เป็นสิ่งที่นักบุญคามิลโลค้นพบในชีวิต ของพระเยซูเจ้าว่า พระองค์ทรงปฏิบัติกับผู้เจ็บป่วย แบบไหน ด้วยท่าทีอย่างไร และนักบุญคามิลโล ก็นำมาปฏิบัติในชีวิตของท่าน และสอนให้เรา แต่ละคนได้เลียนแบบอย่างของพระเยซูเจ้าใน ด้านนี้ คณะคามิลเลียนไม่สามารถแอบอ้างเอา ความรักที่พิเศษนี้มาเป็นของตนเองแต่อย่างใดเลย เท่านั้น

ดังนั้น สิ่งที่น่าประทับใจที่สุดเวลาพูดถึง จิตตารมณ์ของคุณฯ คือ การที่มีบุคคลต่าง ๆ ที่ไม่ใช่แค่เฉพาะนักบวชคามิลเลียนที่อุทิศ เสียสละตนเอง เพื่อรักและรับใช้ผู้ป่วย ไม่ว่าจะเป็น ผ่านทางการร่วมมือกับนักบวชคามิลเลียน หรือ ทำเมตตาจิตในด้านนี้เองในรูปแบบที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นสามเณรที่กำลังดูแลรยาของตนที่ เจ็บป่วยอยู่ ลูกที่ให้การดูแลบิดามารดาที่ชราภาพ อาสาสมัครที่ให้การรับใช้ผู้ป่วย หรือเยี่ยมเยียน ผู้ป่วยตามบ้าน ตามองค์กรต่าง ๆ กลุ่มเยาวชน ที่คอยสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้ที่อยู่ในความ ต้องการ ทำให้รู้สึกและเข้าใจว่า ความรักของ พระเยซูเจ้ายิ่งใหญ่จริงๆ และพระองค์ทรงมีพวกเรา แต่ละคนเป็นร่างกายของพระองค์ในโลกนี้ เพื่อ ช่วยเหลือ และมอบความรักเมตตาที่เป็นรูปธรรม ให้กับลูก ๆ ของพระองค์ที่อยู่ในความต้องการ รู้สึกดีใจที่จิตตารมณ์แห่งความรักเมตตาที่มี ต่อผู้ป่วยนี้ได้ซึมซับไปยังบุคคลที่มีน้ำใจดีต่าง ๆ

บทบาท ฆราวาส

THE ROLE OF THE LAITY

โดย กฤติยา อุตสาหะ

**“ปล่อยให้เด็กเล็ก ๆ มาหาเราเกิด อย่าห้ามเลย
เพราะพระอาณาจักรของพระเจ้าเป็นของคนที่เหมือนเด็กเหล่านี้”**

มก 10:14

พี่น้องที่รัก นี่คือข่าวดีสำหรับเด็ก ๆ ลูกหลานของเรา พระวาจาของพระเยซูเจ้าตอนนี้ยังคงเตือนใจให้ถามตนเองว่า แต่ละวันเราปล่อยลูกหลานของเราไว้ที่ไหน และปล่อยเขาไว้กับใคร หน้าที่อย่างหนึ่งของเราต้องส่งเสริมให้เด็ก ๆ ได้มีโอกาสใกล้ชิดกับพระเยซูเจ้า ด้วยการเรียนคำสอน เข้าร่วมกลุ่มองค์กรคาทอลิก เพื่อให้พวกเขาได้ทำหน้าที่ที่ได้รับผ่านทางศีลล้างบาปทุกคน (RM 2)

“องค์กรคาทอลิกของเด็ก” ภายใต้ชื่อที่แตกต่างกัน แต่มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ ร่วมงานประกาศข่าวดีด้วยวิธีการตามพระพรพิเศษที่แต่ละองค์กรได้รับจากพระจิตเจ้า เพื่องานประกาศข่าวดีนี้ได้ขยายไปด้วยความร่วมมือกันของคริสตชนทุกคนและทุกวัย

กองหน้ารำเริง มีต้นกำเนิดมาจากประเทศฝรั่งเศส เนื่องจากผลของสงครามโลก ครั้งที่ 2 คุณพ่อกัสแตง โกตัว จึงได้รวบรวมเด็ก ๆ ที่เร่ร่อนมาอบรมทางด้านศีลธรรมและได้ตั้งชื่อกลุ่มว่า **“คริสตชนผู้มีหัวใจและวิญญาณเยี่ยงนักรบ”** ต่อมาในปี 1973 วาติกันได้รับรองเป็นทางการว่า ขบวนการนี้

เป็นหนึ่งในองค์กรแพร่ธรรมของพระศาสนจักร ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมและตอบสนองความต้องการของเด็กซึ่งจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ และปรับตัวตามพัฒนาการและสภาพแวดล้อมของเขา และเพื่อส่งเสริมการแพร่ธรรมของเด็ก อันเป็นก้าวแรกในการหล่อเลี้ยงชีวิตตามความเชื่อของเด็กในท่ามกลางพวกเขาเอง โดยมีจิตตารมณ์ว่า **“รำเริง กล้าหาญ เสียสละ”**

จำได้ว่าเคยถามนักเรียนว่า “ทำไมหนูถึงชอบงานของกองหน้ารำเรง และได้รับคำตอบว่า กองหน้ารำเรง สอนให้หนูเสียสละ มีเกมสนุกสันทนาการให้เล่น ได้ระบายสี ฟังนิทาน ได้เรียนรู้เรื่องพระคัมภีร์ ได้ร่วมพิธีกรรมทางศาสนา ได้รู้จักเพื่อนต่างศาสนา และเพื่อนต่างโรงเรียน

ครูแมว มั่นใจว่า งานกองหน้ารำเรง เป็นพื้นฐานที่ช่วยหล่อหลอมให้นักเรียนเป็นคนดี นำนักเรียนไปสู่การเรียนรู้คำสอน และช่วยให้เด็กได้เรียนรู้พระคัมภีร์ และรู้จักภาวนามากขึ้น

คุณครูจรรยาพรณ เพ็ชรพราว
(ครูแมว)

พลศิลป์ ถือกำเนิดมาจากเหตุการณ์สงครามโลก ครั้งที่ 1 เมื่อบรรดาผู้ชายจะต้องออกจากบ้านเพื่อไปทำสงคราม บรรดาสตรีและเด็กที่อยู่ที่บ้าน จึงหาหนทางที่จะช่วยสงครามนั้นด้วยการสวดภาวนาต่อหน้าศีลมหาสนิท เมื่อสงครามสงบลงกลุ่มนี้จึงใช้ชื่อเรียกตนเองว่า “ผู้แพร่ธรรมโดยการภาวนา” โดยใช้ชีวิตเพื่อการภาวนา โดยมีพระเยซูคริสต์เจ้าในศีลมหาสนิทเป็นศูนย์กลาง อาศัยการเฝ้าศีลมหาสนิท ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ รับศีลมหาสนิทอย่างสม่ำเสมอ ถวายตนเองและกิจการแด่พระเจ้าในเวลาเช้าและก่อนนอน และสวดตามพระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาที่ตั้งไว้ในแต่ละเดือน และพลีกรรมตามความสามารถของตนประกาศข่าวดีรอบตัวเขา โดยการสนใจมองดูตนเอง และสนใจบุคคลที่อยู่รอบข้าง เพื่อทำให้ชีวิตของพวกเขาไปสู่การเจริญชีวิตตามพระวรสาร

“ภาวนาพลีกรรม แพร่พระธรรม รับศีล เราพวกเราช่วยกันทำความดี”

องค์กรพลศิลป์ปรารภณา ให้นักเรียนคาทอลิกมีความรัก ความศรัทธาต่อศีลมหาสนิทโดยยึดและเลียนแบบพระเยซูเจ้า โดยผ่านทางกิจกรรมขององค์กร ที่ฝึกให้เด็ก ๆ เป็นผู้นำ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กล้าที่จะตัดสินใจ เสียสละเพื่อผู้อื่น และรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างดี

ครูเปิ้ล เชื่อมั่นว่า เด็ก ๆ ที่ได้เรียนรู้และเข้าร่วมกับกิจกรรมขององค์กรพลศิลป์จะเปรียบเสมือน “ทหารของพระคริสต์”

คุณครูจรรณี เตยพรมทอง
(ครูเปิ้ล)

สมณองค์การยุวธรรมทูต ก่อกำเนิดที่ประเทศฝรั่งเศสเช่นกัน โดย พระสังฆราช ชาร์ล เดอฟอร์แบง เจนสัน ท่านได้ทราบความยากลำบากของเด็ก ๆ ในประเทศจีน เด็กจำนวนมากต้องตายเพราะความยากจน และหลายคนถูกฆ่าตายเพราะเกิดมาเป็นผู้หญิงเพราะสังคมจีนในสมัยนั้นเชื่อว่าเด็กผู้หญิงจะนำความโชคร้ายมาสู่ครอบครัว ท่านได้ไปขอคำแนะนำและการสนับสนุนจาก มาร์โก จารโก เธอได้ให้คำแนะนำกับพระสังฆราชว่า “ไม่มีวิธีไหนที่จะดีเท่ากับการให้เด็ก ๆ ได้ช่วยเหลือเด็ก ๆ ด้วยกัน” พระสังฆราชได้ถามเด็ก ๆ ว่าพวกเขาจะช่วยเด็ก ๆ ชาวจีนได้อย่างไร เด็ก ๆ ตอบว่า “**สวดภาวนา**” “**บริจาคเงิน**” “**อดออมแล้วนำเงินไปช่วยเหลือ**” ที่สุดพระสังฆราชได้ขอให้เด็ก ๆ แต่ละคนสวดบทวันทามาริอา 1 บท เป็นประจำทุก ๆ วัน และทุก ๆ เดือนให้ถวายเงินคนละ 1 เฟนนี เด็ก ๆ จึงได้เริ่มสวดภาวนา และเสียสละด้วยการบริจาคเงินคนละเล็กละน้อย เพื่อแสดงออกถึงความเป็นพี่น้องกับเด็ก ๆ ทั่วโลก จึงทำให้เกิดสมณองค์การยุวธรรมทูตขึ้น ในปี ค.ศ. 1983 โดยต้องการให้เด็ก ๆ ได้เลียนแบบการดำเนินชีวิตของพระเยซูเจ้าในขณะที่พระองค์ยังทรงเป็นเด็ก เด็กทุกคนที่ได้รับศีลล้างบาปสามารถเข้าเป็นสมาชิกขององค์กรได้ การอุทิศตนเพื่องานธรรมทูตจึงเกิดจากศีลล้างบาป โดยเข้ามามีส่วนร่วมในงานธรรมทูตโดยการ **สวดภาวนา** และ **การเสียสละ** เพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ด้วยกัน ตามคำขวัญที่ว่า “**เพื่อนช่วยเพื่อน**” ในปี 1993 นักบุญพระสันตะปาปาจอห์น ปอลที่ 2 ได้กล่าวว่า “องค์กรนี้ได้รับการรับรองเข้าอยู่ในความอุปถัมภ์ของสันตะสำนักโดยใช้ชื่อนำหน้าว่า สมณองค์การยุวธรรมทูต”

ถามนักเรียนว่า “ทำไมหนูจึงชอบชมรมยุวธรรมทูต” เด็กคนนั้นตอบว่า กลุ่มยุวธรรมทูตทำให้หนูมีความรู้ ได้ออดออม แบ่งปัน เสียสละสิ่งของให้กับเด็กยากจน เด็กพิการ เด็กกำพร้า ทำแล้วหนูมีความสุขค่ะ

ครูไก่อ มั่นใจว่า จิตตารมณ์ “**เพื่อนช่วยเพื่อน**” ของยุวธรรมทูตจะทำให้เด็กเป็น **ธรรมทูตเพื่อเด็ก ๆ ด้วยกัน** อย่างชัดเจน

คุณครูพรพรรณ ทองอำไพ
(ครูไก่อ)

ด้วยหัวใจของการเป็นศิษย์พระคริสต์ของเด็ก ๆ จะได้รับการผลักดันจนสามารถเป็นศิษย์ธรรมทูตได้ ก็ต้องอาศัยการส่งเสริมจากครอบครัว โรงเรียน วัด โดยจัดให้มีการก่อตั้ง มีการดำเนินการ มีผู้รับผิดชอบดูแลเอาใจใส่กลุ่มองค์กรต่าง ๆ เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสและมีส่วนร่วมในการประกาศข่าวดีของพระศาสนจักร ดังนั้น พี่น้องที่รัก เรามีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุนให้ลูกหลานของเราได้เข้าร่วมในองค์กรคาทอลิกตามวัยของพวกเขา ซึ่งองค์กรเหล่านี้ นับว่าเป็นเครื่องมือที่ถูกต้องและถูกวิธีในการหล่อหลอมและสร้างเสริมให้เด็ก ๆ เป็นผู้ประกาศข่าวดีกับเด็ก ๆ ด้วยกัน จากศิษย์พระคริสต์ พวกเขาจะกลับกลายเป็นศิษย์ธรรมทูตอย่างแท้จริง

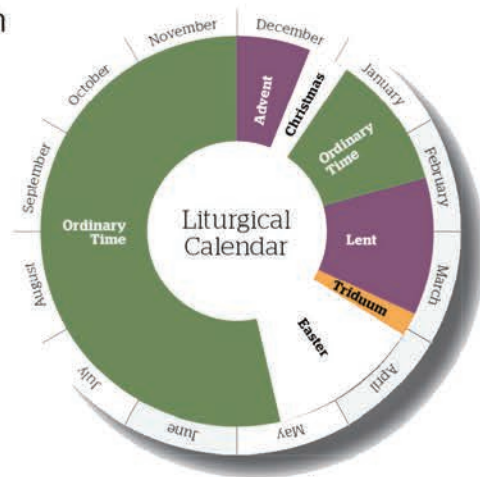
สารพันความรู้เรื่องพิธีกรรม

โดย คุณพ่อไพศาล ยอแซฟ

ปีพิธีกรรมตอนที่ 3 : นอกเทศกาล และวันสำคัญทางพิธีกรรม

หลังจากที่พ่อได้นำเสนอความรู้เกี่ยวกับปีพิธีกรรมมาแล้ว 2 ตอน ในฉบับนี้ก็มาถึงตอนที่ 3 ซึ่งเป็นตอนสุดท้ายเกี่ยวกับปีพิธีกรรม หลังจากที่เราได้รู้จักกับเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้าและเทศกาลพระคริสตสมภพ ซึ่งเป็นการเตรียมและการเฉลิมฉลองธรรมล้ำลึกการรับธรรมชาตินุญช์ของพระคริสตเจ้า และเทศกาลมหาพรต-เทศกาลปัสกา ซึ่งเป็นการเตรียมและการเฉลิมฉลองธรรมล้ำลึกการกลับคืนพระชนมชีพของพระคริสตเจ้าไปแล้วนั้น ก็ยังมีช่วงเวลาที่ไม่มีอยู่ในเทศกาลทั้ง 4 ซึ่งเรียกช่วงเวลานี้ว่า **นอกเทศกาล** หรือ **เทศกาลธรรมดา (Ordinary Time)** โดยจะมีระยะเวลา รวมกันตลอดทั้งปีจำนวน 34 สัปดาห์

เทศกาลธรรมดานี้จะแบ่งเป็น 2 ช่วง โดยช่วงแรกนั้นจะเริ่มต้นตั้งแต่หลังฉลองพระเยซูเจ้ารับพิธีล้าง ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของเทศกาลพระคริสตสมภพ และเทศกาลธรรมดาช่วงแรกนี้ก็จะไปสิ้นสุดในวันอังคารก่อนพุธรับเถ้า (Ash Wednesday) และเนื่องจากว่าวันพุธรับเถ้านั้นจะถูกกำหนดจากวันสมโภชปัสกาซึ่งจะเลื่อนไปในแต่ละปีตั้งแต่ 22 มีนาคม ถึง 25 เมษายน จึงทำให้จำนวนสัปดาห์ของเทศกาลธรรมดาในช่วงแรกนี้ไม่แน่นอน ถ้าในปีนั้นวันสมโภชปัสกาเกิดขึ้นเร็ว วันพุธรับเถ้าก็ต้องเริ่มเร็วตามไปด้วย และแน่นอนว่าจำนวนสัปดาห์ในเทศกาลธรรมดาของปีนั้นก็จะมีน้อย แต่ว่าเทศกาลธรรมดาในช่วงแรกนี้สิ้นสุดในสัปดาห์ที่เท่าไร ก็จะไปนับต่อในช่วงที่ 2 หลังจากจบเทศกาลปัสกาแล้วจนครบ 34 สัปดาห์ในทุก ๆ รอบปี เช่น ถ้าในช่วงแรกเทศกาลธรรมดามีจำนวน 7 สัปดาห์ หลังจากจบเทศกาลปัสกาแล้วก็จะต่อเทศกาลธรรมดาสัปดาห์ที่ 8 ไปจนครบ 34 สัปดาห์นั่นเอง

เทศกาลธรรมดา ฟังชื่อแล้วดูเหมือนว่าไม่มีความสำคัญ แต่จริง ๆ แล้วก็เป็นช่วงเวลาที่สำคัญอย่างยิ่งหย่อนไปกว่าเทศกาลทั้ง 4 แน่นอนว่าในช่วงเวลาเหล่านี้ไม่ได้มีการเตรียมหรือเฉลิมฉลองธรรมล้ำลึกใดเป็นพิเศษ แต่ก็ในช่วงเวลาที่คริสตชนจะได้เจริญชีวิตฝ่ายจิตและทำชีวิตฝ่ายจิตของตนเองนั้นให้เติบโตขึ้นในแต่ละสัปดาห์ และเพื่อเป็นเครื่องหมายของการเจริญเติบโตฝ่ายจิตนี้เอง จึงกำหนดให้เทศกาลธรรมดานี้ใช้ **“สีเขียว”** ซึ่งเป็นสีของใบไม้ที่มีความสดชื่นมีชีวิตชีวา และเจริญเติบโตนั่นเอง ดังนั้นสีเขียวจึงเป็นสีที่เราพบเห็นได้บ่อยที่สุดในรอบปีพิธีกรรม

นอกจากเทศกาลต่าง ๆ ในรอบปีแล้ว
พ่อยากจะขอนำเสนอวันสำคัญในทางพิธีกรรม
ซึ่งจะแทรกอยู่ในเทศกาลต่าง ๆ ตลอดปีพิธีกรรม
ด้วย โดยในทางพิธีกรรมนั้นจะแบ่งวันสำคัญออกเป็น
3 ระดับ ได้แก่ **วันสมโภช (Solemnity)** ซึ่งเป็น
วันสำคัญระดับสูงสุด วันสำคัญที่รองลงมา คือ
วันฉลอง (Feast) และวันสำคัญระดับสุดท้าย คือ
วันระลึกถึง (Memorial) โดยแต่ละวันจะมี
รายละเอียดดังนี้

วันสมโภช (Solemnity)

วันสมโภช เป็นวันสำคัญระดับสูงสุด
โดยจะมีวันสมโภชของพระเจ้า วันสมโภชของ
พระนางมารีย์ และวันสมโภชของนักบุญ 4 ท่าน
ได้แก่ นักบุญโยเซฟ นักบุญยอห์น บัปติสต์
นักบุญเปโตรและเปาโล เท่านั้น พิธีกรรมใน
วันสมโภชจะมีการขับร้องหรือสวดบทพระสิริรุ่งโรจน์
(Gloria) แม้ว่าจะอยู่ในระหว่างเทศกาลเตรียมรับเสด็จ
พระคริสตเจ้าหรือเทศกาลมหาพรตก็ตาม
และจะขับร้องหรือสวดบทข้าพเจ้าเชื่อ (Credo)
ด้วย นอกจากนี้จะมีบทภาวนาและบทอ่านเฉพาะ
ของวันนั้น ๆ ในวันสมโภชนี้ยังแบ่งออกเป็น

วันสมโภชบังคับ พุดให้เข้าใจง่าย ๆ คือ คริสตชน
ทุกคนจะต้องไปร่วมสมโภช กับวันสมโภชไม่บังคับ
คือ คริสตชนจะไปร่วมก็ได้หรือไม่ไปร่วมก็ได้
พระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทยได้เลื่อน
วันสมโภชบังคับหลาย ๆ วันให้มาเป็นวันอาทิตย์
เพื่อให้คริสตชนสามารถไปร่วมสมโภชกันได้ เช่น
วันสมโภชนักบุญเปโตรและเปาโล วันสมโภช
พระนางมารีย์รับเกียรติสู่สวรรค์ เป็นต้น

วันฉลอง (Feast)

วันฉลอง เป็นวันสำคัญระดับรองลงมา
โดยจะมีวันฉลองของพระเจ้า วันฉลองของ
พระนางมารีย์ และวันฉลองของนักบุญที่เป็น
อัครสาวก พิธีกรรมในวันฉลองจะมีการขับร้อง
หรือสวดบทพระสิริรุ่งโรจน์เท่านั้น แต่จะไม่มี
การขับร้องหรือสวดบทข้าพเจ้าเชื่อ นอกจากนี้
จะบทภาวนาและบทอ่านเฉพาะของวันนั้น ๆ

วันระลึกถึง (Memorial)

วันระลึกถึง เป็นวันสำคัญระดับสุดท้าย
โดยจะมีวันระลึกถึงบรรดานักบุญต่าง ๆ ซึ่งพิธีกรรม
ในวันนี้จะมิบทภาวนาของนักบุญนั้น ๆ ส่วนบทอ่าน
ถ้ามีเฉพาะก็ให้ใช้ แต่ถ้าไม่มีก็ให้ใช้บทอ่าน
ประจำวัน นอกจากนี้วันระลึกถึงยังแบ่งเป็นวัน
ระลึกถึงบังคับ คือ ให้ทำการระลึกถึง กับระลึกถึง
ไม่บังคับ คือ จะระลึกถึงก็ได้ ไม่ระลึกถึงก็ได้

และสุดท้ายก่อนที่จะจบเรื่องปีพิธีกรรมนั้น
พ่อยากนำเสนอเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวคริสตชนมากที่สุด
นั่นก็คือ การประกอบพิธีมิสซาในโอกาสสำคัญ เช่น
แต่งงาน ปลงศพ ซึ่งหลายครั้งเกิดคำถามว่าไปหาคุณพ่อ
แล้วคุณพ่อบอกวันนี้ทำได้ วันนี้ทำไม่ได้ คุณพ่อใช้
เหตุผลอะไรในการตัดสินใจ? นอกจากเราจะมีเทศกาล
วันสำคัญ ในพิธีกรรมตามปฏิทินพิธีกรรมในแต่ละ
รอบปีแล้ว พระศาสนจักรยังกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับ

การเฉลิมฉลองพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ไว้ด้วยว่าเราจะต้อง
จัดลำดับความสำคัญของพิธีกรรมที่จะเฉลิมฉลองเพื่อ
เป็นการถวายเกียรติแด่พระเจ้า และเพื่อให้ความสำคัญกับ
ธรรมล้ำลึกต่าง ๆ ที่เราเฉลิมฉลอง ดังนั้นจึงไม่ใช่ทุกวัน
ที่แต่ละวัดจะสามารถประกอบพิธีมิสซาในโอกาสแต่งงานหรือ
ปลงศพให้กับคริสตชนได้ ไม่ใช่เป็นเพราะคุณพ่อยาก
ทำตามใจตนเอง แต่มีกฎเกณฑ์ที่กำหนดเอาไว้ ทางออก
ที่ดีที่สุดก็คือ ก่อนจะกำหนดวันแต่งงานหรือวันปลงศพ

ก็ควรติดต่อกับคุณพ่อเสียก่อนเพื่อดูว่าสามารถทำได้หรือไม่ได้ จะได้ไม่ต้องลำบากใจกันทั้งสองฝ่าย
ฝ่ายฆราวาสเองก็จะได้ไม่ต้องเสียหน้าเสียความรู้สึกที่ถูกปฏิเสธ ฝ่ายคุณพ่อเองก็ไม่ต้องลำบากใจที่จะ
ปฏิเสธ หรือลำบากใจอนุญาตทั้ง ๆ ที่ผิดต่อกฎเกณฑ์

สุดท้ายนี้ พ่อก็หวังว่าบทความทั้ง 3 ตอนนี้นคงจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ได้อ่านทุกท่าน เพื่อนอกจาก
จะได้ความรู้แล้วสิ่งที่พ่อมุ่งหวังจากการเขียนบทความยืดยาวนี้ก็คือ ให้พี่น้องร่วมพิธีกรรมด้วยความ
เข้าใจ และเห็นคุณค่าในการไปร่วมพิธีกรรมนั้น เพื่อจะได้หล่อเลี้ยงชีวิตฝ่ายจิตของพี่น้องให้เติบโตขึ้นผ่าน
ทางพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์

มิติด้านสังคมในงานประกาศข่าวดี

โดย นายเห่า

การรณรงค์จิตตารมณ์มหาพรตในโรงเรียน

ทุกปีในช่วงกลางเดือนมกราคม ถึงปลายเดือนกุมภาพันธ์ ทางศูนย์สังคมพัฒนาสังฆมณฑลราชบุรี ดำเนินการรณรงค์จิตตารมณ์มหาพรตตามโรงเรียนคาทอลิกในเครือสังฆมณฑลราชบุรี และโรงเรียนเอกชนบางแห่ง โดยมีการมอบอุปกรณ์รูปภาพ แผ่นซีดีกิจกรรม พร้อมกับผู้อำนวยการศูนย์สังคมพัฒนาไปพูดคุยตามโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อกล่าวคำว่าขอบคุณบรรดาคุณพ่อ ซิสเตอร์ ผู้อำนวยการ คณะผู้บริหาร ผู้ปกครอง บรรดานักเรียน ในการมีส่วนร่วมรณรงค์จิตตารมณ์ มหาพรต ด้วยการเน้นย้ำว่าการรณรงค์จิตตารมณ์มหาพรต ไม่ใช่การระดมทุน แต่เป็นการแบ่งปันด้วยความรักความห่วงใย มอบให้กับบรรดาเด็ก ๆ ที่อยู่ในภาวะยากลำบาก โดยเฉพาะเด็กพิการไร้สัญชาติ เด็กกำพร้าตามพื้นที่ อ.ศรีสวัสดิ์, อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี, อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี, อ.แก่งกระจาน จ.เพชรบุรี

ด้วยความรักดังที่พระสันตะปาปาฟรังซิสกล่าวว่า **“สุดยอดของคุณธรรมคือความรักความเมตตา”** ในหลวงรัชกาลที่ 9 เคยตรัสว่า **“ต้องระเบิดจากภายใน...จากหัวใจที่มีความรักความเมตตา”** ดร.ด็อก ซิลด์ แห่งสถาบันจิตตคณิตอ้างถึง

การตรวจพบเซลล์ที่มีลักษณะเป็นกิ่งก้านแบบเดียวกับเซลล์ที่พบในสมอง สอดแทรกอยู่ในกล้ามเนื้อหัวใจถึง 40,000 เซลล์ เขากล่าวว่า ระบบประสาทที่ไปยังหัวใจไม่ได้มีหน้าที่เพียงรับคำสั่ง แต่มีหน้าที่รับฟังคำสั่งและคำแนะนำจากหัวใจกลับไปยังสมองด้วย หัวใจคิดเองได้และมีหน้าที่สำคัญในการทำงานร่วมกับสมอง เพื่อให้เกิดการทำงานที่ประสานสอดคล้องกันดีของอวัยวะต่าง ๆ เราจึงได้ยินบ่อย ๆ ว่าคิดด้วยหัวใจ ฟังเสียงหัวใจ หรือคำว่าเข้าใจ (ไม่ใช่เข้าใจสมอง) กระทบมหาพรตก็เป็นอุปกรณ์หนึ่งที่ประจำอยู่ตามห้องเรียนเพื่อบรรดาเด็กได้แบ่งปันด้วยหัวใจที่สละเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ จะมากน้อยไม่สำคัญเท่ากับการตั้งใจด้วยความรักที่มาจากภายในใจ ถ้าสมมติว่าให้เงิน 1 บาทด้วยใจจริง ๆ ก็ยิ่งดีกว่าให้ 20 บาทเพื่อโอ้อวด

มีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในต่างแดนหลายทศวรรษ มีเด็กผู้หญิงที่ป่วยหนัก และหมอก็อึดอัดหนทางรักษา เพราะเด็กน้อยเป็นโรคร้ายแรงอยู่มาวันหนึ่งเด็กน้อยก็รู้ตัวว่าจะต้องเสียชีวิต จึงยื่นกระป๋องออมเงินให้กับหมอ พลาญพูดว่า **“คุณหมอคะ.. กระป๋องที่หนูออมเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ นี้ ขอมอบให้คุณหมอเพื่อจะได้เป็นทุนช่วยเหลือคนที่เจ็บป่วยเหมือนหนูในวันข้างหน้า”** ปรากฏว่า

หลังจากเด็กน้อยจากไป เงินจากกระป๋องเล็ก ๆ ที่หนูน้อยเริ่มต้น ก็กลับกลายเป็นโรงพยาบาล สถาบันวิจัยจนทุกวันนี้ เราก็ตกเชื่อว่ามีเด็กนักเรียนหลายคนก็มีการอดออมเงินในกระป๋องที่บ้าน เพราะเมื่อวันหนึ่งเด็กนั้นอาจจะยื่นกระป๋องที่อดออมให้กับคุณพ่อคุณแม่ เมื่อท่านประสบกับความเดือดร้อน ดังนั้นการรณรงค์จิตตารมณ์มหาพรตตามโรงเรียนในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ อาจจะล้มเหลว เพราะไม่ได้ไปทำต่อบ้านกับพ่อแม่ กิจกรรมนี้จึงเป็นการบ่มเพาะเมล็ดความดีงามตามความจริงดังที่สมเด็จพระเจ้าฟีนางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ บันทึกว่า สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ไม่เคยชมในหลวงรัชกาลที่ 9 ว่าเก่งตั้งแต่เป็นเด็ก แต่ถ้าในหลวงรัชกาลที่ 9 ทำดีสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ จะชมและอธิบายว่าดีอย่างไร ดังนั้นความดีงามตามความจริงมาก่อนความเก่ง จนทำให้เราทิ้งในพระปรีชาสามารถของท่านก่อให้เกิดโครงการเพื่อประชาชนคนไทยกว่า 4,000 โครงการ เพราะถูกบ่มเพาะความดีก่อนความเก่งนั่นเอง

ในแต่ละปีที่มีการรณรงค์มหาพรต จะมีหัวข้อการไตร่ตรองปีนี้ใช้หัวข้อว่า **ยกมือไหว้ใจขอบคุณ หนูนชีวิต ไกล่ชีวิตธรรมชาติ... ยกมือไหว้** นั้นบอกเราว่า ทุกครั้งที่เราไหว้ก้มตัวเองลงต่ำ เราก็ดึงพระพรจากฟ้าลงมาสู่ดิน เมื่อผู้อำนวยการศูนย์สังคมพัฒนาพบเด็กนักเรียนไหว้ก็บอกเขาว่า ตัวผู้อำนวยการไม่ใช่คนดีแต่คนดีคือตัวเด็กเอง ความดีงามจากภายในใจได้เติบโตส่งต่อ... **ใจขอบคุณ** สอนเราว่าเราต้องขอบคุณพระเสมอในใจ ไม่ว่าจะทุกข์ สุข สำเร็จ หรือล้มเหลว เพราะการขอบคุณ

เป็นดังประตูปรับพระพรสู่ชีวิต คุณพ่อคุณแม่อบรมลูกทูลลูก ลูกต้องขอบคุณเพราะความรักของท่านที่มีต่อลูก แม้แต่คำว่าขอโทษก็เปรียบเหมือนหน้าต่างที่ถูกเปิดออกให้ลมพัดผ่านกายใจสดชื่น ปลดโซ่ตรวนที่ผูกมัดตัวตน เพื่อชีวิตจะได้เป็นอิสระ... **หนูนชีวิต** เพื่อให้เด็กนักเรียนเข้าใจว่าเมตตาธรรมคำจูนชีวิตมีจริง เป็นวัฏจักรของชีวิตมนุษย์ ดังเช่นเด็กหญิงฟ้าใสช่วยเด็กชายต้นน้ำ แต่เด็กชายต้นน้ำตอบแทนอะไรไม่ได้ พอเวลาผ่านไปเด็กหญิงฟ้าใสสว่างเป็นใครไม่รู้มาช่วยเด็กหญิงฟ้าใสเป็นระบบนิเวศความรักความเมตตา ตามความจริงของชีวิตมวลมนุษยชาติที่พึ่งพิงอิงกันหนุนเสริมชีวิต... **ไกล่ชีวิตธรรมชาติ** พระสันตะปาปาฟรังซิส กล่าวว่า **“ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเป็นความสัมพันธ์ระหว่างธรรมชาติและสังคม ซึ่งป้องกันไม่ให้เราแยกธรรมชาติออกจากตัวเราหรือคิดว่าเป็นเพียงกรอบชีวิตเท่านั้น เราอยู่ในธรรมชาติ เราเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ”**

พี่น้องชาติพันธุ์ โดยเฉพาะพี่น้องปกากะญอ หรือที่เราเรียกว่าพี่น้องกะเหรี่ยงมีความผูกพันกับธรรมชาติ จนกล่าวเป็นคำเตือนสติให้กับลูกหลานว่า **“กินอะไรจากน้ำให้รักษาน้ำ กินอะไรจากป่าให้รักษาป่า”**...การรณรงค์จิตตารมณ์มหาพรตในโรงเรียน จึงเป็นการประกาศให้ชุมชนสังคมบริเวณรอบ ๆ ของโรงเรียนได้รับรู้ว่าการแบ่งปันด้วยความรักให้กับบรรดาเด็ก ๆ ที่ไม่ถูกทิ้งอยู่เบื้องหลัง ตระหนักถึงพระพรของพระที่มอบให้กับเราเปล่า ๆ และเราก็รับรู้ถึงความรักของพระที่ผลักดันเรา เพื่อการแบ่งปันส่งต่อความดีงามนั้นให้กับบรรดาเด็ก ๆ ที่อยู่ห่างไกล ที่อยู่ภาวะยากลำบาก เพื่อให้ชีวิตมีพื้นที่อยู่อย่างมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ตามภาพลักษณ์ของพระเจ้า... ท่านนักบุญเทเรซา แห่งกัลกัตตา กล่าวว่า

“ให้เราทำสิ่งเล็ก ๆ แต่ทำด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่”

คำถามชวนคิดด้านศีลธรรมและศาสนา ในยุคปัจจุบัน

EP.

4

โดย คุณพ่อสมเกียรติ จูรอด

ประเด็นคำถาม

คู่แต่งงานที่สุญญซึ่งพันภาวะที่จะสามารถให้กำเนิดบุตรได้ หรือฝ่ายหญิงหมดประจำเดือน แล้วนั้น การให้กำเนิดไม่อาจเกิดขึ้นได้แล้ว ยาคุมกำเนิดจึงไม่จำเป็นอีกต่อไป กรณีเช่นนี้ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (Masturbation) ไม่ว่าของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือของคู่สมรสที่กระทำให้ต่อกัน ยังคงมองว่าเป็นการกระทำที่ผิดคำสอนพระศาสนจักรคาทอลิกอีกหรือไม่

แน่นอนว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (Masturbation) เป็นการใช้อารมณ์ความรู้สึกทางเพศของมนุษย์ไปในทางที่ผิด ไม่ว่าจะเป็นกรณีของคนโสด คู่แต่งงาน หรือผู้เป็นที่ยากก็ตาม เพราะถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดปกติโดยพื้นฐาน การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ถือเป็นกิจกรรมทางเพศที่ไม่ได้ส่งเสริมความดีงามของความสัมพันธ์ทางเพศของมนุษย์ รวมถึงไม่ได้มีเป้าหมายหลักเพื่อการให้กำเนิดบุตรตามคำสอนพระศาสนจักรคาทอลิกอีกด้วย

คำสอนของพระศาสนจักรจากพระสมณสาสน์ Humanae Vitae (ข้อ 12) และ Familiaris Consortio (ข้อ 32) สรุปลงหลักศีลธรรมพื้นฐานในเรื่องเพศได้ว่า ความเป็นเอกภาพ (Unity) และการให้กำเนิด (Procreation) เป็นสิ่งที่ไม่อาจแยกจากกันได้ในชีวิตสมรส อาจเรียกว่าเป็นสื่อสัมพันธ์แห่งความรักที่ไว้ได้ ความเป็นเอกภาพ คือ การที่สองบุคคลรวมเป็นกายเดียวกันผ่านทางเพศสัมพันธ์ เพื่อจุดประสงค์ในการให้กำเนิดชีวิต และเพื่อเติมเต็มสัมพันธ์รักของคู่สมรส ซึ่งถือเป็นมิตรแห่งความเอื้ออาทรต่อกัน ไม่ใช่แบบปิดกั้นตนเองอย่างกรณีของการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

ช่วงต้นศตวรรษที่ 20 หลายคนมุ่งความสนใจไปที่ว่า “จะมีสัมพันธ์รักกันอย่างไร จึงจะไม่ให้กำเนิดชีวิต” หรือเรื่องการคุมกำเนิด แต่ในปลายศตวรรษเดียวกัน กลับมุ่งประเด็นไปยังด้านตรงข้าม คือ แยกการกำเนิดชีวิตออกจากความรัก หรือเรื่องเทคโนโลยีเกี่ยวกับการสืบพันธุ์ หากพิจารณากันแล้วจะพบว่า การคุมกำเนิดสมัยใหม่นั้นพึ่งพากิจกรรมการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองลดลง แต่หันไปใช้วิธีอื่นแทน เช่น การใช้ถุงยางอนามัย, การทำหมัน, ฯลฯ อย่างไรก็ตาม พระศาสนจักรคาทอลิกยังคงยืนยันคำสอนที่ว่า พระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับชีวิตสมรสนั้น คือ สัมพันธ์รักที่เป็นหนึ่งเดียวและการให้กำเนิดชีวิต ซึ่งเป็นสิ่งที่มีคุณค่าและความหมายยิ่ง โดยไม่อาจแยกจากกันได้

สื่อลามก (Pornography) ทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นหนังสือโป๊ ภาพยนตร์โป๊ เพลงหรือเรื่องราวที่กระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกมนุษย์ไปในทางกิจกรรมทางเพศนั้น ต่างถูกมองว่าไม่ดี ไม่เหมาะสม เป็นบาป แต่ก็สามารถพบเห็นและเข้าถึงกันได้อย่างง่ายดายในสังคมปัจจุบัน พระศาสนจักรคาทอลิกมีท่าทีต่อประเด็นเหล่านี้อย่างไร

ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารนั้น ถือว่าเป็นธุรกิจเจียบซึ่งมีมูลค่ามหาศาล (หลาย พันล้านเหรียญสหรัฐต่อปี) ซึ่งพบเห็นได้ทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นรายการทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ทาง เครือข่ายออนไลน์ในห้องพักของโรงแรม Sex Phone, Sex Toys, Sex Games หรือนิตยสาร ต่าง ๆ มีการประเมินแล้วว่า หากนำรายได้จาก ธุรกิจลามกเหล่านี้มารวมกัน จะมีมูลค่ามากกว่ารายได้ จากสโมสรฟุตบอล บาสเก็ตบอล และเบสบอล รวมกันเสียอีก ยิ่งกว่านั้น ด้วยความก้าวหน้าของ เทคโนโลยีการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งโทรศัพท์มือถือ ทำให้ทุก ๆ คน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ผู้ที่ยังขาดวุฒิภาวะและความยับยั้งชั่งใจ สามารถ เข้าถึงสื่อลามกเหล่านี้ได้อย่างง่ายดาย ทุกที่ ทุก เวลา โดยที่พ่อแม่ผู้ปกครองไม่อาจรู้ได้ด้วยซ้ำไป

ท่าทีของพระศาสนจักรคาทอลิก คือ **“สื่อลามก ถือเป็นปฏิปักษ์ต่อความรักแท้จริง”** พระศาสนจักรคาทอลิกได้สอนชัดเจนในเรื่องนี้ว่า “สื่อลามกถูกใช้เพื่อขจัดกิจกรรมทางเพศ หรือการมีเพศสัมพันธ์ของคู่ครอง แต่ได้แสดงออก ถึงพฤติกรรมนั้นกับบุคคลที่สามอย่างจริงจัง สื่อลามก ต่าง ๆ นั้นถือเป็นปฏิปักษ์ต่อการถือพรหมจรรย์

เนื่องจากผิดเพี้ยนไปจากสัมพันธ์แห่งรักที่คู่สมรส ได้ให้คำมั่นสัญญาไว้แก่กันและกัน พระศาสนจักร ยังชี้ให้เห็นด้วยว่าเกียรติดีศรีความเป็นมนุษย์ ของนักแสดง หรือผู้ผลิตสื่อลามกเหล่านั้นได้ถูก ทำลายลง เนื่องจากถูกบุคคลอื่นนำไปใช้ร่วมกับ เป็นสิ่งของเพื่อตอบสนองกิเลสตัณหาส่วนตนของ พวกเขา ดังนั้น สื่อลามกจึงถือเป็นปฏิปักษ์ต่อความรัก แท้จริงของคู่สมรส

ปัญหาสื่อลามกนี้จึงเป็นดัง “ยาพิษทางด้าน ศีลธรรม” เป็นยาพิษที่หอมหวานชวนชมและชวนชิม การจะแก้ไขหรือส่งเสริมคุณค่าความรักที่ถูกต้อง คงต้องอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายอย่างจริงจัง ไม่ว่าจะเป็นความใส่ใจของผู้มีอำนาจในสังคม ในการแก้ไขปัญหา การนำเสนอข่าวสารของ สื่อมวลชนอย่างระมัดระวังและสร้างสรรค์ การใช้ เวลากับลูกหรือทำกิจกรรมครอบครัวให้มากขึ้นของ พ่อแม่ผู้ปกครอง การสอนเรื่องศักดิ์ศรีและคุณค่า ความเป็นมนุษย์ทั้งที่บ้าน โรงเรียน วัด และในชุมชน คาทอลิก รวมถึงการเป็นแบบอย่างชีวิตที่ดีและ ถูกต้องให้แก่กัน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คงสามารถช่วยให้ ปัญหาสื่อลามกเหล่านี้ได้รับการแก้ไขอย่างเป็น รูปธรรมและเกิดผลดีต่อทุกฝ่ายอย่างแท้จริง

แปลจากหนังสือ *Modern Moral Problems : Trustworthy Answers to Your Tough Questions* เขียนโดย Msgr. William B. Smith (2012).

350

ปีแห่งการสถาปนา มิสซัง สยาม Apostolic Vicariate of Siam

โดย อาจารย์วุฒิพงศ์ พุดตาลศรี

*Pro Vicariis Apostolicis apud Sinas etc.
Extensio Jurisdictionis eorum ad Civitatem Iuthiensem,
totumque Regnum Siam.*

CLEMENS PAPA IX.

Ad futuram rei memoriam.

Cum (sicut accepimus) Civitas Iuthia, vulgo Siam sit praecipuum Emporium totius Regni Siam, et ad illam sit continuus concursus diversarum Nationum tam vicinarum, quam longinquarum, quibus Rex dicti Regni, ut ad illam libentius confluant, et ibidem securius commorentur, liberum Religionis, et Sectarum quarumlibet exercitium concessit, et sicut Venerabiles fratres Episcopi Vicarii Apostolici ad Regna Sinarum, Tunchini, et Cocincinae destinati, nobis exponi fecerunt, ipsi ob arduas difficultates ingredi fines suorum Vicariatuum Sedem in dicta Civitate interea fixerint, Ecclesiam seu Capellam ibidem erexerint, et in conversionem Infidelium tam suorum Vicariatuum, quam aliarum Nationum incubuerint, Seminarium quoque instituerint, cupiantque propterea Episcopo Metropolitano Vicario Apostolico, apud Sinas consecrato, seu mox consecrando extensionem administrationis sui Vicariatus ad dictum Regnum Siam, et Civitatem Iuthiensem a nobis benigne concedi. Nos eorumdem Vicariorum Apostolicorum votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, Censuris, et poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutos fere censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandae fidei praepositorum, qui haec omnia, aliaque ponderarunt, et accurate perpenderunt, consilio, memorato Episcopo Metropolitano administrationem sui Vicariatus ad Regnum Siam, et Civitatem Iuthiensem, huiusmodi auctoritate Apostolica, tenore praesentium extendimus, quousque ingredi in Sinas idem Episcopus Metropolitano poterit, cum obligatione tamen dictum ingressum diligenter procurandi, et eo casu facultatem quoque eidem concedimus Provocarium ibidem constituendi, donec aliter per Sedem Apostolicam provissum fuerit. Decernentes easdem praesentes litteras firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis ad quos spectat, et spectabit in futurum plenissime suffragari; Sicque in praemissis per quoscumque Iudices Ordinarios, et delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, nec non quibusvis, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, et Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, et litteris Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis, et ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IV. Junii MDCLXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

I. G. Slusius.

เนื่องในโอกาสระลึกถึงการสถาปนามิสซังสยามครบรอบ 350 ปี จึงเป็นวาระที่เหมาะสมอันจะกล่าวถึงเหตุการณ์สำคัญนี้ซึ่งถูกบันทึกไว้ในหน้าประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักรแห่งประเทศไทย อีกทั้งเป็นการสำนึกคุณในการอุทิศตัวของเหล่ามิชชันนารี เพื่อเผยแผ่พระอาณาจักรของพระเป็นเจ้าในดินแดนสยามอันห่างไกลจากการรับรู้เรื่องราวแห่งความรอดจากการไถ่กู้ของพระคริสตเจ้า จึงขอกล่าวโดยสรุปถึงที่มาของการสถาปนามิสซังสยามในวันที่ 4 มิถุนายน ค.ศ. 1669 ดังนี้

แม้ว่าคริสต์ศาสนาจะเป็นที่รู้จักของชนชั้นนำในกรุงศรีอยุธยามาตั้งแต่ ค.ศ. 1567 เพราะมิชชันนารีซึ่งเป็นนักบวชชาวโปรตุเกสได้เริ่มเดินทางมาเป็นระยะ แต่ผลสำเร็จของการประกาศข่าวดีในแผ่นดินสยามยังไม่แพร่หลายเนื่องด้วยปัจจัยหลายประการต่อมาภายหลังจากการตั้งสมณกระทรวงเผยแผ่ความเชื่อหรือโปรปากันดา ฟิเด จึงบังเกิดความพยายามอย่างยิ่งของพระศาสนจักรที่จะส่งมิชชันนารีออกไปทำงานยังดินแดนห่างไกล ซึ่งอีกหลายปีต่อจากนั้นมิชชันนารีชาวฝรั่งเศสกลุ่มหนึ่งได้เริ่มทยอยออกเดินทางมายังเอเชียตะวันออก โดยมีเหตุที่ต้องมาอาศัยอยู่ที่กรุงศรีอยุธยาก่อนดินแดนอื่นใด ดังนั้น “**พระสังฆราชปีแอร์ ลัมแบร์ต เดอ ลา มอตต์**” “**พระสังฆราชฟรังซัวส์ ปัลลีโอ**” และพระสงฆ์กลุ่มหนึ่งได้ลงความเห็นที่ให้อำเภอศรีอยุธยาเป็นศูนย์กลางในการประกาศข่าวดีผ่านทางการสมัชชาแห่งอยุธยาใน ค.ศ. 1664 เมื่อรูปการณ์ออกมาเป็นเช่นนี้ พระสังฆราชปัลลีโอจึงเดินทางกลับไปยัง

กรุงโรมใน ค.ศ. 1665 เพื่อเข้าเฝ้าสมเด็จพระสันตะปาปาด้วยจุดประสงค์เพื่อขอการรับรองดินแดนอยุธยาให้เป็นพื้นที่การเผยแผ่ศาสนาอย่างเป็นทางการ มีผู้แทนของสมเด็จพระสันตะปาปาปกครอง รวมทั้งขอรับรอง**คณะผู้รักไม้กางเขน** และเพื่อหา**มิชชันนารี**ใหม่มาช่วยงานที่เอเชียด้วย พระสังฆราชปลื้มเดินทางถึงกรุงโรมในวันที่ 20 เมษายน ค.ศ. 1667 แต่เนื่องจากสมเด็จพระสันตะปาปาเกรกอรี ที่ 7 ทรงประชวรและสิ้นพระชนม์ จึงจำเป็นต้องรอคอยอีกราว 2 ปี เพื่อเข้าเฝ้าสมเด็จพระสันตะปาปาพระองค์ใหม่ ซึ่งก่อนหน้านี้จะได้เข้าเฝ้านั้นทางสมณกระทรวงเผยแผ่ความเชื่อได้ออกกฤษฎีกาลงวันที่ 24 ธันวาคม ค.ศ. 1668 อนุมัติเห็นชอบให้ตั้งและเปิดวัดที่เหล่ามิชชันนารีจะตั้งขึ้นที่กรุงศรีอยุธยา

เมื่อถึงวันที่ 4 มิถุนายน ค.ศ. 1669 พระสังฆราชปลื้มได้เข้าเฝ้าสมเด็จพระสันตะปาปา เคลเมนต์ ที่ 9 โดยคราวนี้ได้รับการอนุมัติเรื่องสำคัญในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งประกาศในสมณกฤษฎีกาชื่อว่า **“Cum sicut accepimus Civitas Iuthia”** เพื่อสถาปนามิสซังสยามขึ้นอย่างเป็นทางการ และมอบอำนาจให้พระสังฆราชเดอ ลา มอตต์ และพระสังฆราชปลื้มเลือกเฟ้นผู้จะเป็นประมุขมิสซังสยาม โดยพระสังฆราชปลื้มได้เดินทางกลับมาถึงกรุงศรีอยุธยา ในวันที่ 27 พฤษภาคม ค.ศ. 1673 การเลือกเฟ้นประมุขมิสซังจึงเริ่มต้นขึ้น และบุคคลที่ได้รับการเลือก คือ **คุณพ่อหลุยส์ ลาโน** มิชชันนารีชาวฝรั่งเศสซึ่งหลายท่านลงความเห็นว่า **“นิสัยของคุณพ่อลาโนนั้นเป็นคนซื่อๆ และดำรงชีวิตอย่างซื่อตรง”** คุณพ่อลาโนได้รับการบวชเป็นพระสังฆราช เมื่อวันที่ 23 มีนาคม ค.ศ. 1674 ดำรงตำแหน่งเป็น **ประมุขมิสซังสยาม ประมุขมิสซังนานกิง และอีกหลายมณฑลในประเทศจีน**

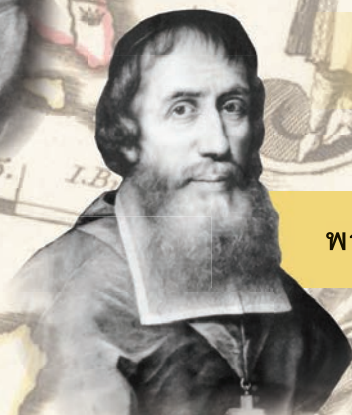
นี่คือจุดเริ่มต้นของกาลเวลาที่สำคัญตลอด 350 ปีที่ผ่านมา ซึ่งเหล่ามิชชันนารีได้เริ่มต้นการหว่านไถ่ในดินแดนสยามแห่งนี้ เด็บโตเป็นต้นไม้ใหญ่ซึ่งให้ร่มเงาแก่เหล่าคริสตชนชาวไทยสืบมากระทั่งถึงปัจจุบัน และจะเป็นเช่นนี้สืบไปในอนาคต

สมเด็จพระสันตะปาปา เคลเมนต์ ที่ 9

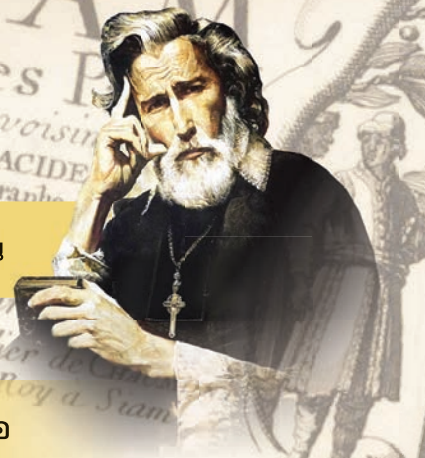

พระสังฆราชปีแอร์ ลัมแบร์ต
เดอ ลา มอตต์

พระสังฆราชฟรังซิส ปัลลีโอ

พระสังฆราชหลุยส์ ลาโน

"พ่อเล่าให้เราฟัง"

ประวัติความเป็นมาของสังฆมณฑลราชบุรี EP. 1

โดย สื่อมวลชนคาทอลิกสังฆมณฑลราชบุรี

โอกาสฉลอง 350 ปี มิสซังสยาม ขอนำท่านผู้อ่านย้อนรำลึกประวัติความเป็นมาของสังฆมณฑลราชบุรี ในฉบับพิเศษ **"พ่อเล่าให้เราฟัง"** โอกาสนี้เราได้รับเกียรติจาก **คุณพ่อสมบุญ แสงประสิทธิ์** พระสงฆ์ใหญ่ของสังฆมณฑลราชบุรี มาเป็นพ่อเล่าเรื่องราวให้ทุกท่านได้อ่านกันครับ

ในปี 2019 นี้ พระศาสนจักรไทยจะฉลองครบรอบ 350 ปี แห่งการสถาปนามิสซังสยาม ในฐานะที่สังฆมณฑลราชบุรี เป็นส่วนหนึ่งของพระศาสนจักรในประเทศไทย เราก็มีประวัติศาสตร์ของเราโดยเริ่มมาตั้งแต่ ค.ศ. 1930 ที่ได้รับฐานะจากกรุงโรม ให้เป็นมิสซังต่างหากแยกมาจากมิสซังสยาม ซึ่งมีกรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลาง

ความเป็นมาของสังฆมณฑลราชบุรี

พระศาสนจักรสยามเริ่มจากคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (MEP) ซึ่งมาตั้งรกรากและเปิดศูนย์มิสซังอยู่ที่อยุธยา จนมาถึงปัจจุบันครบ 350 ปี อยุธยากลายเป็นศูนย์กลางของประเทศไทย ซึ่งจะกินอาณาเขตเหนือสุดไปได้สุด เขตปกครองของคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (MEP) ส่วนใหญ่จะทำงานอยู่ทางภาคกลาง ต่อมาได้ขยายไปยังกรุงเทพฯ จากกรุงเทพฯ ก็ถึงนครปฐม ทางเหนือก็ไปถึงเชียงใหม่ ทางอีสาน ก็ทำงานไปจนถึงอุบลราชธานี สกลนคร ส่วนทางใต้มาสิ้นสุดตรงจังหวัดนครปฐม เนื่องจากพระสงฆ์ในสมัยนั้นมีจำนวนน้อย

พระสังฆราชเรอเน แปร์รอส มีความรู้สึกว่ายังขาดพระสงฆ์ที่ลงมาทำงานทางภาคใต้ ราวปี ค.ศ. 1924 ท่านจึงได้ส่งคำร้องไปยังกรุงโรม ขอให้มิสซังนักบวชใดก็ได้ที่มาจากช่วยทำงานเผยแผ่ศาสนา ตั้งแต่จังหวัดนครปฐมไปทางใต้ จนจรดประเทศมาเลเซีย ตอนนั้นอยู่ในสมณสมัยของพระสันตะปาปา ปีโอที่ 11 พระองค์เป็นชาวเหนือและอยู่ใกล้ชิดกับคณะนักบวชคณะหนึ่ง ซึ่งมีสมาชิกมากและไปทำงานในประเทศต่าง ๆ เป็นต้น ประเทศจีน สหรัฐอเมริกา และประเทศแถบตะวันตก คณะนั้นคือ **คณะนักบวชชาเลเซียน** ซึ่งมีนักบุญยอห์น บอสโก เป็นผู้ก่อตั้ง

คณะชาเลเซียนได้ตอบรับคำร้องขอจากพระสันตะปาปา ให้มาช่วยทำงานทางใต้ของประเทศไทย ทางคณะได้แบ่งสมาชิกที่ทำงานในประเทศจีน ให้มาช่วยทำงานในประเทศไทย

โดยในปี ค.ศ. 1927 คณะได้ส่งสมาชิก 2 ท่านแรก มาที่บางนกแขวก เพื่อเตรียมทางสำหรับกลุ่ม ธรรมทูตชาเลเซียนจากประเทศจีน ที่จะเดินทาง ตามมาภายหลัง นั่นคือ **คุณพ่อยวง กาแซตตา** และ **สามเณรยอร์ช ไบนอตตี** ซึ่งในขณะนั้นที่ บางนกแขวกมีพระสงฆ์ทำงานประจำอยู่ 2 องค์ คือ **คุณพ่อดิอริจด์** (สงฆ์ชาวฝรั่งเศส) และ **คุณพ่อนิโคลาส บัญเกิด กฤษบำรุง** (สงฆ์ชาวไทย) โดยทั้งสองท่าน ได้ให้การต้อนรับสมาชิกที่เดินทางล่องหนามานี้

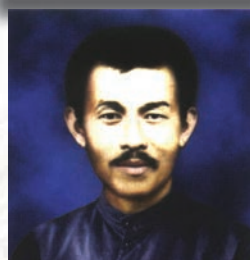
คุณพ่อยวง กาแซตตา

คุณพ่อยอร์ช ไบนอตตี

คุณพ่อดิอริจด์

คุณพ่อบัญเกิด กฤษบำรุง

คุณพ่อกาเยตาโน ปาซอดดี
พระสังฆราชองค์แรกแห่งสังฆมณฑลราชบุรี

ต่อมา **คุณพ่อกาเยตาโน ปาซอดดี** หัวหน้า กลุ่มธรรมทูตจากประเทศจีนและคณะได้เดินทาง มาถึงกรุงเทพฯ และได้พักที่กรุงเทพฯ 1 คืน โดย ท่านแปร์รอสได้ให้การต้อนรับอยู่ที่นั่น และวันรุ่งขึ้น จึงได้เดินทางด้วยเรือออกจากกรุงเทพฯ มายังวัด บางนกแขวก โดยเรือได้ล่องมาทางแม่น้ำท่าจีน ตัดเข้าคลองแม่กลอง และออกมาสู่แม่น้ำแม่กลอง

ในขณะเดียวกันที่วัดบางนกแขวก มีพี่น้องสัตบุรุษ จำนวนมากต่างเฝ้ารอการเดินทางมาถึงของเหล่าบรรดา ธรรมทูตชาเลเซียนอย่างใจจดใจจ่อ แต่กว่าจะเดินทาง มาถึงวัดบางนกแขวกก็เป็นเวลาตีมากแล้ว พี่น้อง สัตบุรุษที่เฝ้าคอยจึงต่างแยกย้ายกลับบ้านของตนไป รุ่งเช้าบรรดาสัตบุรุษจึงได้ออกมาต้อนรับบรรดา มิชชันนารีด้วยความยินดีทั้ง ๆ ที่ไม่รู้ภาษา

บรรดามิชชันนารีได้พักอยู่ที่ตึกข้าง ๆ วัด ซึ่งคุณพ่อเปาโล ชัลมอน (พ่อเป่า) ได้สร้างไว้เพื่อ เป็นโรงพยาบาลสำหรับผู้ป่วย แต่ตึกดังกล่าว ไม่ได้ใช้แล้ว

เมื่อบรรดาธรรมทูตเดินทางมาถึงวัด บางนกแขวก ต่างมีความรู้สึกยากลำบากมาก พอสมควร เพราะส่วนใหญ่เป็นชาวยุโรป ไม่คุ้นเคย กับสภาพอากาศ สถานที่ และไม่มีไฟฟ้าใช้ แต่คุณพ่อดิอริจด์ และคุณพ่อนิโคลาส บัญเกิด ต่างให้การต้อนรับและให้คำแนะนำเรื่องต่าง ๆ แก่บรรดามิชชันนารีเป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณพ่อนิโคลาส บัญเกิด ที่ได้เป็นครูสอนประเพณี ของไทย สอนภาษาไทยให้กับบรรดามิชชันนารีคณะ ชาเลเซียนอีกด้วย จึงนับว่าคุณพ่อนิโคลาส บัญเกิด เป็นผู้มีพระคุณสำหรับสังฆมณฑลราชบุรีอย่างมาก

และในปี ค.ศ. 1929 หลังจากที่คุณพ่อ ดิอริจด์และคุณพ่อนิโคลาสได้อยู่กับคณะชาเลเซียน ประมาณ 1-2 ปี วัดบางนกแขวกและชุมชนต่าง ๆ จึงถูกมอบให้ทางคณะชาเลเซียนสานงานต่อ

สงฆ์เที่ยงแท้

ตอน...

10 ปี ณ เขตแพรร่ธรรมพิเศษ ทองพารุมิ

โดย คุณพ่อสกล ปันฉาย

“คุณพ่อพอจะมีเวลาเขียนประสบการณ์ที่ทำงานในเขตพื้นที่แพรร่ธรรมวัดพุถ่องไหมคะ จะนำไปลงในสารสังฆมณฑลฉบับหน้า” เสียงครูจอยดังมาในโทรศัพท์ **“ได้เลย จะเขียนให้ค่ะ”** ผมก็ตอบกลับไป แบบไม่ได้คิดอะไรมากมาย

เมื่อถึงเวลาที่จะเขียนจริง ๆ ก็ทำให้นึกถึงช่วงเวลา 10 ปี ที่ทำงานอยู่ในเขตพื้นที่แพรร่ธรรมพิเศษ เขตเหนือ วัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ หมู่บ้านพุถ่อง อ.ทองพารุมิ จ.กาญจนบุรี หรือเรียกชื่อสั้น ๆ ว่า **“วัดพุถ่อง”** ก่อนหน้านั้นไม่คิดที่จะบันทึกหรือจดถึงสิ่งที่ได้ทำ

เขตพื้นที่แพรร่ธรรมพิเศษ เป็นเขตพื้นที่ทำงานด้านการแพรร่ธรรม ตามนโยบายของพระสังฆราช ยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ ซึ่งท่านได้ประกาศให้เขตวัดแม่พระฟาติมา ห้วยคลุม อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี และวัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ พุถ่อง อ.ทองพารุมิ จ.กาญจนบุรี เป็นเขตพื้นที่แพรร่ธรรมพิเศษ ของสังฆมณฑลราชบุรี และพระคุณเจ้าได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานเขตพื้นที่แพรร่ธรรมพิเศษ ที่เป็นพระสงฆ์ที่ทำงานในพื้นที่และพระสงฆ์ท่านอื่น ๆ จำได้ว่า มีการประชุมกัน 3 หรือ 4 ครั้ง แล้วกรรมการคณะนี้ก็หายไป พระสงฆ์ที่อยู่ในพื้นที่ก็ดำเนินการกันไปตามลำพัง

30 เมษายน ค.ศ. 2006 พ่อได้เข้าไปรับหน้าที่เจ้าอาวาสวัดพุถ่องต่อจากคุณพ่อประสิทธิ์ รุจิรัตน์ เดือนแรกที่อยู่ที่นี่ต้องบอกว่าไปไม่ถูกเหมือนกัน งานอภิบาลกลุ่มคริสตชนของวัดก็พอมองออกว่าจะต้องทำอะไรบ้าง แต่งานเขตพื้นที่แพรร่ธรรมที่ได้รับมอบหมายมานั้นจะเริ่มอย่างไรเริ่มจากจุดไหน พ่อจึงเริ่มงานของวัดก่อน เพราะก่อนหน้านั้นพระคุณเจ้า และคณะกรรมการที่ดินของสังฆมณฑลมีมติให้ปลูกยางพารา ในพื้นที่ที่เป็นของวัด ประมาณ 70 ไร่ โดยมีคุณปริดา กุ้ทรัพย์ รับเป็นผู้ดำเนินการตั้งแต่การเตรียมพื้นที่จนปลูกเสร็จ โดยทางสังฆมณฑลเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย เมื่อรับหน้าที่ไม่กี่วัน ก็ได้รับมอบหมายให้ดูที่ดินอีก 2 แห่ง ในเขตตำบลห้วยเขย่ง คือที่ดินในหมู่บ้านปากลำปิล็อก (ห้วยพลู) ที่ดินแปลงนี้คุณพ่อวิชาญ กิจเจริญ ได้นำต้นยางมาปลูก และกรีดน้ำยางได้หลายปีแล้ว และที่ดินที่อยู่ในเขตหมู่บ้านบ้านไร่ ซึ่งคุณพ่อประดิษฐ์ ว่องวาริ ได้นำกล้ายางมาปลูกไว้ 400 กว่าต้นแล้ว

จากการได้รับมอบหมายให้ดูแลสวนยางทั้ง 3 แห่งนี้ ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของงานแพรร่ธรรม เพราะการดูแลสวนยางจำเป็นต้องจ้างคนงาน ทำให้รู้จักชาวบ้านที่อาศัยอยู่แถว ๆ วัดมากขึ้น ได้มีโอกาสพูดคุยกัน รู้ถึงสภาพครอบครัว และสภาพของคนในหมู่บ้านมากขึ้น

แล้วงานแพร่ธรรมก็เกิดขึ้น... นั่นคืองาน

ด้านกิจเมตตา ชาวบ้านส่วนใหญ่ ทั้งที่วัดและที่ตำบลห้วยเขย่ง เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ ประกอบด้วย พม่า มอญ กะเหรี่ยง ลาวนอก ที่อพยพมาทำกินกันที่ อ.ทองผาภูมิ หลายครอบครัวมีฐานะยากจนมาก มีเสื้อผ้าเก่า ๆ ขาด ๆ อาหารพอมีกิน ส่วนใหญ่ ณ เวลานั้น กับข้าวของชาวบ้านคือผักที่เก็บจากป่าข้าง ๆ บ้าน หรือที่ปลูกไว้กินนิดหน่อย อาหารที่เป็นเนื้อสัตว์ ถั่ววันไหนล่าสัตว์ในป่าได้ก็จะมีเนื้อกินกัน ไม่ได้ใคร่ครอบครัวที่พอมีเงินซื้อกับข้าว ความคิดที่จะช่วยเหลือพวกชาวบ้านจึงเริ่มด้วยการขอบริจาคเสื้อผ้าที่ไม่ได้ใช้แล้ว แต่ยังได้อยู่ หรือใครสามารถบริจาคข้าวสาร อาหารแห้งได้ก็ยิ่งดี เพื่อนำไปแจกชาวบ้าน ก็มีผู้มีน้ำใจดี ช่วยบริจาคเสื้อผ้าและอาหารพอสมควร

บางครอบครัวมีสมาชิกเจ็บป่วยไม่สามารถไปโรงพยาบาลได้ ก็รับไปโรงพยาบาล หลายครั้งที่ต้องช่วยจ่ายค่ารักษาพยาบาล มีผู้พิการ ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ พ่อก็จะช่วยพาไปรักษาที่โรงพยาบาล ซึ่งเด็กพิการคนหนึ่งที่ต้องพาไปรักษาถึงโรงพยาบาลศิริราช

บางครอบครัวหลังคาบ้านมุงด้วยใบจาก ซึ่งใบจากเน่าและพังจนนอนนับดาวได้ บางบ้านมีแต่พื้นสำหรับนั่ง นอน ก็บอกบุญไปยังผู้ที่รู้จัก บุคคลเหล่านั้นก็ยินดีช่วยคนละเล็ก คนละน้อย ขอขอบคุณพระที่มีผู้มีน้ำใจดีช่วยเหลือ ขอพระตอบแทนพวกท่านด้วย **งานทางอำเภอทองผาภูมิเริ่มแล้ว...**

หลังจากนั้นมีคณะพยาบาลและเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลชานคามิลโล ได้ติดต่อขอเข้ามาร่วมงาน โดยให้ความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพฟันให้กับเด็กนักเรียนที่เรียนอยู่ตามหมู่บ้านต่าง ๆ

ตั้งแต่ ตำบลลิ้นถิ่น ตำบลห้วยเขย่ง จงอ้าว ถึงบ้องตี้ ในนามของวัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์และโรงพยาบาลชานคามิลโล บ้านโป่ง ราชบุรี ทางโรงพยาบาลได้เข้าพื้นที่อยู่ 2 ปี จนจบโครงการ

แล้วงานทางด้านให้การศึกษากับเด็ก ๆ ก็เข้ามา เมื่อลูกน้องที่เป็นคนงานอยู่ในไร่ ที่บ้านไร่ ซึ่งมีญาติอยู่ที่หมู่บ้านทุ่งสมอ ซึ่งหมู่บ้านนี้อยู่ตรงข้ามกับสันเขื่อนวชิราลงกรณ์ ได้เข้าไปเยี่ยมญาติ กลับมาบอกว่าที่หมู่บ้านนี้มีเด็กพม่าส่วนใหญ่ ประมาณ 30 กว่าคน อยู่กับพ่อแม่ที่อพยพมารับจ้างอยู่ที่หมู่บ้านนี้ไม่มีโอกาสเรียนหนังสือ เพราะการเดินทางลำบาก ต้องนั่งเรือข้ามน้ำหน้าเขื่อนวชิราลงกรณ์ ซึ่งบ่อยครั้งที่มัลมพัดแรงจนน้ำเป็นคลื่นลูกใหญ่ จนไม่สามารถข้ามเรือได้ เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นเรือเล็ก ลูกลื่นลมไม่ไหวและอันตราย ก็ต้องรอจนกว่าลมจะเบาบาง คลื่นน้อย จึงจะข้ามเรือไปอีกฝั่งหนึ่ง แล้วเดินไปปากทางอีกประมาณ 3 กิโลเมตร เพื่อไปขึ้นรถเข้าเมืองทองผาภูมิ ซึ่งเด็ก ๆ หลายคนไม่มีบัตร จึงไม่กล้าออกไปเรียน เด็กโตก็ช่วยพ่อแม่ทำงานในไร่ เด็กเล็กก็เล่นกันไป ยิงนกตกปลากันไป

เมื่อเข้าไปเยี่ยมหมู่บ้านนี้ แล้วงานด้านให้การศึกษาอ่านก็เริ่มขึ้นด้วยการสำรวจเด็ก และสุดท้ายตัดสินใจเปิดศูนย์การเรียนรู้ให้กับเด็ก ด้วยการขอยืมบ้านหลังหนึ่งของชาวบ้าน ที่เจ้าของไม่ค่อยได้มาพัก เป็นศูนย์การเรียนรู้ โดยมีคุณครู มิกการ ซึ่งเป็นลูกสาวของหัวหน้าคนงานในไร่ เป็นผู้สอนหนังสือเด็ก ๆ เพียงคนเดียว เริ่มต้นมีนักเรียนตั้งแต่อายุ 5 - 15 ปี จำนวน 33 คน สอนวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ ศิลปะ นั่งเรียนกับพื้นบ้าน ต่อมาได้รับการบริจาคโต๊ะ เก้าอี้ จากโรงเรียนดรุณากาญจนบุรี ซึ่งเด็ก ๆ ดีใจมาก และดีใจมากขึ้น เมื่อบราเดอร์วิคเตอร์ คณะลาซาล ซึ่งดูแลโรงเรียนไม้ไผ่อยู่ที่อำเภอสังขละบุรี เข้าไปเยี่ยม และได้ช่วยติดต่อคณะนักศึกษาวินยาศาสตร์ คณะลาซาลจากประเทศอังกฤษ จำนวน 15 คน ช่วยหาทุนและเดินทางมาช่วยสร้างโรงเรียนให้กับเด็ก ๆ จนสำเร็จ

โดยระหว่างนั้นบรรดานักศึกษามาพักอยู่
ในหมู่บ้านทุ่งสมอเป็นเวลากว่า 3 อาทิตย์
เด็ก ๆ จึงได้มีห้องเรียนและห้องสุขาใช้อย่างมีความ
สุข นอกจากนี้เจ้าหน้าที่จากศูนย์คำสอนราชบุรี ได้
เข้าไปอยู่และช่วยสอนหนังสือให้เด็ก ๆ เดือนละ
2-3 วัน เสียหายที่ศูนย์การเรียนรู้แห่งนี้เปิด
ไปได้เพียง 2 ปีว่าก็ต้องปิด เพราะเด็ก ๆ โต
มากขึ้น พ่อแม่เอาเวลาเรียนของเด็ก ๆ ไปอยู่ใน
ไร่ การเรียนไม่ต่อเนื่อง เด็ก ๆ จึงห่างหายไป
ครั้งละ 2 เดือนกว่า กลับมาเรียนก็ต้องมาทบทวนกัน
ใหม่ พ่อได้ประชุมผู้ปกครอง บอกให้รู้ถึงสำคัญ
ของการอ่านออก เขียนได้ แต่ก็ไม่เป็นผล สุดท้ายจึง
ต้องปิดศูนย์นี้ พ่อรู้สึกเสียดายมาก

ส่วนพื้นที่ทางสังขละบุรี ช่วงปีแรกยังไม่ได้
ทำอะไร เพียงแค่ไปดูพื้นที่เท่านั้น ดูแล้วก็ยังไม่รู้ว่า
จะเริ่มอย่างไร และความคิดตอนนั้นคือระยะทาง
และการเดินทางจะไหวไหม แต่พระเจ้าก็ทรง
จัดการ เพราะหลังจากนั้นไม่นาน มีฝรั่งคนหนึ่งมา
ร่วมมิสซาที่วัด หลังมิสซา ฝรั่งคนนั้นเข้ามาแนะนำ
ตัวเองว่าชื่อวิคเตอร์ เป็นบราเดอร์คณะลาซาล มาอยู่ที่
สังขละบุรี มาช่วยดูแลโรงเรียนแห่งหนึ่งใกล้
ด่านเจดีย์สามองค์ ชื่อโรงเรียนแบบบุนสกุส หรือ
โรงเรียนไม้ไผ่ ผู้ก่อตั้งเป็นครูหญิง 4 คน ก่อตั้งเพื่อ
สอนลูกหลานของคนงานชาวพม่า มอญ กะเหรี่ยง
ที่มาทำงานในสวนยาง พ่อดีใจมาก เพราะพระเจ้าได้ส่ง
คนมาช่วยงานเขตสังขละบุรีแล้ว หลังจากนั้นได้ไป
เยี่ยมและดูงานที่โรงเรียน มีเด็กนักเรียนประมาณ
80 กว่าคน เป็นโรงเรียนที่ใช้ไม้ไผ่ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็น
เสาและผนังกันห้อง พื้นห้อง ส่วนหลังคาเป็นหญ้า
แฝก ซึ่งช่วงแรก ๆ บราเดอร์วิคเตอร์เข้าไปช่วยเรื่อง
การเงิน และอุปกรณ์การเรียน อีก 1 ปีกว่าบราเดอร์
ได้ซื้อที่อีกแปลงหนึ่ง ที่อยู่ใกล้กับตลาดสังขละบุรี
และสร้างอาคารเรียนที่เป็นปูน ที่ต้องซื้อที่ใหม่
เพราะที่เดิมเป็นพื้นที่สีแดง ทางราชการไม่ยอมให้ตั้ง
สิ่งปลูกสร้างถาวร บราเดอร์วิคเตอร์ได้พัฒนาพื้นที่
แห่งใหม่ ได้สร้างบ้านพักและขออนุญาตพระสังฆราช
สร้างวัดน้อยขึ้น และคณะลาซาลก็ส่งสมาชิกมาช่วย

ทำงานที่โรงเรียนไม้ไผ่เพิ่มขึ้น เมื่อมีสมาชิกมาก
ขึ้น บราเดอร์จึงขอให้ไปถวายมิสซาที่วัดน้อย จาก
นั้นทุกวันจันทร์ช่วงบ่ายก็จะไปถวายมิสซาและพัก
ค้างคืนที่สังขละบุรี และถวายมิสซาเช้าวันอังคารให้
กับคณะบราเดอร์ลาซาล ขับรถเข้าออกสังขละบุรี
แบบนี้จนชินอยู่เป็นเวลา 5-6 ปี จนที่สุดคุณพ่อ
ศราวิน พัดศรีเรื่องไปประจำอยู่ที่สังขละบุรี

สุดท้ายที่หมู่บ้านบ้องตี้ อ.ไทรโยค
เป็นพื้นที่ทำงานที่ไม่ได้คิดมาก่อน เพราะอยู่นอก
เขตพื้นที่แพร่ธรรมพิเศษ และนอกเขตพื้นที่วัดพุทธอง
ด้วย แต่พระเจ้าก็มอบให้ดูแลด้วยการรับโทรศัพท์
จากซิสเตอร์มะลิวัลย์ ปรมัตถวิโรจน์ ในเดือน
มกราคม ค.ศ. 2008 ให้ช่วยไปรับคนป่วยชื่อ “มิตูย”
อยู่ที่หมู่บ้านบ้องตี้ อ.ไทรโยค ไปโรงพยาบาลให้ที่
คนป่วยขยับตัวไม่ได้ พร้อมกับให้เบอร์โทรศัพท์ที่
ติดต่อ ซึ่งบ้องตี้อยู่ตรงไหนก็ไม่รู้ โทรถามทางตาม
เบอร์ที่ได้มา และถามข้างทางไปเรื่อย ๆ จนถึง
ที่หมาย วันนั้นขับรถจากวัดใช้เวลา 1 ชั่วโมงครึ่ง
เมื่อเดินทางไปถึงก็ทักทายชาวบ้านนิดหน่อย คุณคน
ป่วย แล้วก็ให้ลูก ๆ อุ้มคนป่วยขึ้นรถไปส่งที่
โรงพยาบาลพหลพลพยุหเสนา กาญจนบุรี หลังจากนั้น
งานอภิบาลที่บ้องตี้ก็เริ่มขึ้น เมื่อได้คุยกับลูก ๆ ของ
มิตูยจึงทราบว่า เป็นกลุ่มคริสตชนกะเหรี่ยง ที่อพยพ
จากฝั่งพม่า เข้าทางป่าละอู เพชรบุรี และได้ย้าย
ตามกันมาอยู่ที่บ้องตี้ 5 ปีมาแล้ว มี 5 ครอบครัว
เป็นพี่น้องกัน จำนวน 15 คน ทั้งผู้ใหญ่และเด็ก มิตูย
ผู้ป่วยเป็นแม่ของพวกเขามา รับจ้างรายวัน
และอาศัยที่ดินคนอื่นอยู่ แต่เมื่อพ่อได้ยินจากปาก
พวกเขาว่า **“ไม่ได้ร่วมมิสซามา 5 ปีแล้ว”** ไม่รู้

ไปร่วมที่ไหน เพราะในหมู่บ้านไม่มีวัดคาทอลิก และในหมู่บ้านบ้องตี้ก็มีชาวบ้านที่เป็นพี่น้องโปรเตสแตนท์จำนวนมากมาย ทำให้พอรู้สึกทันทีว่าต้องทำงานอภิบาลและแพร่ธรรมที่นี่

มีหนึ่งในพวกเขาพูดว่า **“คุณพ่อมาถวายมิสซาให้พวกเราได้ไหม?”** แล้วจะปฏิเสธได้อย่างไร จึงบอกพวกเขาว่า **“ได้.. พ่อจะมาถวายมิสซาให้เดือนละครั้ง”** งานแพร่ธรรมที่บ้องตี้จึงเริ่มขึ้นตามมา

สภาพของพี่น้องคริสตชนที่บ้องตี้ เนื่องจากเป็นคนสัญชาติพม่า และไม่มีบัตรประชาชนไทย จึงไม่มีสิทธิ์เป็นเจ้าของที่ดิน ทำได้เพียงเป็นลูกจ้างรายวัน และอาศัยอยู่ในที่ดินของนายจ้าง หรือเจ้าของที่ดินให้ปลูกบ้านอยู่เพื่อเฝ้าที่ดินให้ ถ้าไม่ได้เป็นลูกจ้างหรือเจ้าของที่ดินไม่ให้อยู่ก็ต้องหาที่ปลูกบ้านใหม่ ส่วนเรื่องอาหารการกิน ถ้ามีคนจ้างทำงาน ก็จะมีเงินซื้ออาหาร ถ้าช่วงไหนไม่มีคนจ้างก็เก็บผัก หาปลา ตามธรรมชาติทานกัน บางมื้อก็ไม่มีกิน เมื่อเห็นว่ากลุ่มคริสตชนที่หมู่บ้านบ้องตี้มีสภาพการเป็นอยู่แบบนี้ จึงต้องช่วยพวกเขาด้วยการหาเสื้อผ้า ข้าวสาร อาหารแห้งมาให้ นอกจากนี้เพื่อให้คริสตชนที่บ้องตี้มีที่อยู่ที่แน่นอนถาวร ดังนั้นโครงการหาซื้อที่ดินก็ได้เริ่มต้นขึ้น

ในตอนแรกที่คิดจะซื้อหาที่ดินนั้น เงินจะซื้อยังไม่มี ได้ตระเวนดูที่ดินกับพวกสัตบุรุษ 2-3 แห่ง ก็ยังไม่พบพื้นที่ที่เหมาะสม ที่ดินที่น่าจะพอซื้อได้ก็ไม่มีน้ำใช้ ส่วนที่ดินที่มีน้ำก็แพงมาก เพราะเวลานั้นยังหาเงินไม่ได้ แต่สุดท้ายพระเจ้าทรงจัดสรรเวลานั้นขายที่ดินที่หมู่บ้านจงอั่วได้ ซึ่งเป็นที่ดินที่พระสังฆราชมนัส จวบสมัยซื้อไว้ (ขออนุญาตท่านชายในใจ) ได้เงินมาก่อนหนึ่งพอสมควร หลังจากนั้นไม่นาน สัตบุรุษที่บ้องตี้ก็โทรมาบอกว่า มีคนรู้จักจะขายที่ดิน มีลำห้วยติดที่ดินด้วย 2-3 วันหลังจากนั้นได้เข้าไปดู จึงพบว่านี่แหละที่ดินผืนที่ต้องการ ด้านหนึ่ง ติดลำห้วย มีน้ำอยู่ตลอดเวลา อีกด้านหนึ่งเป็นเนินสูงชันไปมากเหมือนกัน ให้สัตบุรุษสอบถามราคาไม่แพงมาก เจ้าของที่ดินอยากจะขาย ในเอกสารที่ดิน ๑๖ ไร่ ต่อรองราคากันสุดท้ายซื้อขายกันที่ราคา 460,000 บาท จ่ายเงินกันเรียบร้อย ได้ที่ดินตามต้องการ จึงให้สัตบุรุษบ้องตี้ช่วยกันพัฒนาที่ดิน และได้จัดพื้นที่ด้านล่างติดลำห้วยให้เป็นที่พักปลูกบ้าน ส่วนที่เป็นเนินชันไปเตรียมสำหรับสร้างวัด ต้องใช้เงินพัฒนาพื้นที่อีกเยอะเหมือนกัน แล้วพระเจ้ายิ่งทรงช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง ด้วยการที่มีคนขอซื้อที่ดินที่หมู่บ้านจงอั่ว ได้ขายไปและนำเงินมาพัฒนา ด้วยการจ้างรถแบ็คโฮของคนในพื้นที่ ขุดด้านที่เป็นเนินสูงให้ต่ำลง เอาดินที่ขุดถมบนเนินขยายออกมาเป็นรูปครึ่งวงกลม และเอาลงมาถมที่ดินด้านล่างปรับพื้นที่ด้านติดกับลำห้วยให้ราบเพื่อสร้างบ้านพักได้ สุดท้ายก็ได้ที่ดินออกมาแบบที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้หมดเงินไปมากเหมือนกัน แต่เพื่อสัตบุรุษบ้องตี้และงานของพระในภายภาคหน้า

ด้านที่ติดกับลำห้วย แบ่งออกเป็นล๊อค ๆ กว้างและยาวพอให้สร้างบ้านและปลูกผักกินได้แล้ว ฟิน้องคาทอลิกบ้องตี้ก็อพยพกันเข้ามาสร้างบ้าน มีที่อยู่แน่นอน มั่นคง ส่วนด้านบนคุณตุน ซึ่งมีธุรกิจขายไข่ และคณะจากวัดนักบุญเปโตร สามพราน ได้ช่วยกันบริจาคเงินสร้างศาลา เพื่อใช้ในการประกอบพิธีมิสซาและจัดกิจกรรม จำนวนเงินประมาณ 3 แสนบาท ขอพระเจ้าตอบแทนในน้ำใจดีของพวกท่าน หลังจากนั้นคณะผู้บริหาร ครู นักเรียน โรงเรียนบอสโกพิทักษ์ จ.นครปฐม ได้ช่วยบริจาคเงินสร้างแท็งก์น้ำและเครื่องสูบน้ำจากบ่อใกล้ ๆ เพื่อให้ชาวบ้านคริสตชนมีน้ำใช้สะดวกขึ้น ไม่ต้องไปตักที่ละกระป๋อง

เวลาเข้าไปในพื้นที่สังเกตว่า มีเด็กเล็กหลายคนไม่ได้ไปโรงเรียน สอบถามได้ความว่า ผู้ปกครองของเด็กหลายคนไม่สามารถไปส่งเด็กที่ศูนย์เด็กเล็กของหมู่บ้านได้ เพราะอยู่ไกล จึงได้สร้างศูนย์เด็กเล็กขึ้น จากไม้ไผ่ที่หาได้จากบริเวณนั้น ลักษณะเป็นเรือนไม้ไผ่ยกพื้น หลังคามุงหญ้าแฝก มีเด็กมาเรียน 20 กว่าคน ได้คุยกับบราเดอร์วิคเตอร์ ท่านได้เข้าไปดูและได้ติดต่อนักศึกษาอาสาสมัครจากประเทศอังกฤษ หาเงินและเข้ามาช่วยสร้างศูนย์เด็กเล็ก ขอพระเจ้าตอบแทนในน้ำใจดีของบราเดอร์ และคณะนักศึกษาที่มาด้วยเด็ก ๆ ได้มีโอกาสเรียนและเตรียมเข้าโรงเรียนใหญ่ของหมู่บ้าน เจ้าหน้าที่จากศูนย์คำสอนราชบุรีได้เข้าไปช่วยสอนคำสอนและจัดกิจกรรมให้ผู้ใหญ่และเด็ก ๆ ทุกเดือน จนถึงเวลานี้ ขอพระอวยพรและประทานพละกำลังแด่ทุก ๆ ท่าน

ในส่วนของกลุ่มคริสตชนบ้องตี้ ก็ต้องชมว่ามีความกระตือรือร้นมากในการช่วยแพร่ธรรม ทุกครั้งที่ไปถวายมิสซา หรือคุณครูจากศูนย์คำสอนราชบุรีไปสอน พวกเขาจะชวนเพื่อน ๆ ที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์และศาสนาพุทธมาร่วมเรียนคำสอนและร่วมกิจกรรมด้วย ทำให้ชาวบ้านที่บ้องตี้รู้จักพวกเรามากขึ้น

จริง ๆ แล้วมีอีกหลายเรื่องที่ยากแบ่งปัน เพราะ 10 ปีที่อยู่ที่นี่มีประสบการณ์ที่มีมากมาย แต่ดูเหมือนจะยาวไปแล้ว ขอเพียงเท่านี้แล้วกันครับ

ขอบคุณพระเจ้าที่ให้โอกาสไปอยู่ที่วัดพุทธรังษีพื้นที่แพร่ธรรมพิเศษ ขอขอบคุณทุก ๆ ท่านที่ได้ช่วยเหลือทั้งด้านกำลังใจ กำลังใจ และกำลังทรัพย์ ขอคำภาวนาสำหรับงานของพระองค์ในเขตพื้นที่แพร่ธรรมพิเศษทั้ง 2 แห่ง จะได้ดำเนินไปด้วยดี ในการประกาศข่าวดี คำสอน ความรักและพระเมตตาของพระองค์

พี่น้องพ่อเฒ่า สว่าง

โดย พ่อหลุยส์

“เสียงร้องเกาะ เกาะร้อง ของใหญ่ ไม้แดง แล่งธรรมะ”

นี่เป็นคำขวัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่คณะสงฆ์แห่งสังฆมณฑลราชบุรีไปเยือนในโอกาสชุมนุมภาคการศึกษา เมื่อวันที่ 7-10 มกราคม ค.ศ. 2019 จุดประสงค์หลักของเรา คือ เยี่ยมเยียนสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี โอกาสฉลองครบรอบ 50 ปีแห่งการสถาปนาสังฆมณฑล มีสมาชิกร่วมเดินทางทั้งหมด 23 ท่าน

วันที่ 7 มกราคม ค.ศ. 2019
จาก “ดอนเมือง” สู่ “ภูเก็ต”

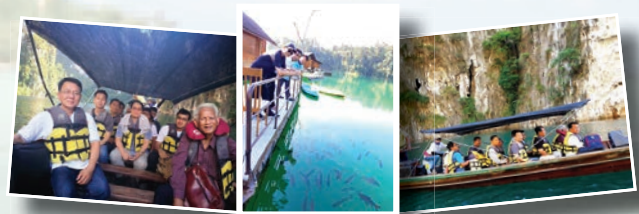
เช้าวันนี้ คณะสงฆ์ของเราออกเดินทางจากท่าอากาศยานดอนเมือง มุ่งหน้าสู่จังหวัดภูเก็ต ได้รับการต้อนรับด้วยอาหารเที่ยงฝีมือของซิสเตอร์อรรณพ สินสมรส และได้เยี่ยมเยียนซิสเตอร์ศรีเวียง อารณรัตน์ ผู้บริหารโรงเรียนดาราสมุทร ภูเก็ต คำคินนี้พวกเราพักผ่อนกันที่เขาลัก

วันที่ 8 มกราคม ค.ศ. 2019
ตะกั่วป่า - เชื้อนรัชชประภา

ช่วงสาย ๆ เรามุ่งหน้าสู่วัดแม่พระแจกจ่ายพระหรรษทาน ตะกั่วป่า ได้ร่วมถวายมิสซากับคุณพ่อสุวัฒน์ เหลืองสอาด เจ้าอาวาสและผู้อำนวยการศูนย์สังคมพัฒนาสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี ที่มีเขตพื้นที่ครอบคลุมถึง 13 จังหวัด ได้รับฟังการแบ่งปันถึงภาระงานต่าง ๆ ของศูนย์แล้ว บอกได้เลยว่าไม่ธรรมดา สู้ ๆ นะครับพ่อเฒ่า...

ช่วงบ่ายคณะเราได้ล่องเรือชมความงามของธรรมชาติในเขื่อนรัชชประภา และได้เข้าพักที่รีสอร์ทท้ายเขื่อน ณ ที่นี้เราห่างไกลจากสังคมก้มหน้า (เพราะไม่มีสัญญาณโทรศัพท์) ด้วยบรรยากาศแบบนี้ทำให้เราได้พักผ่อนร่วมกันอย่างเต็มที่ ได้พูดคุยกันฉันพี่น้อง ตอกย้ำความเป็นหนึ่งเดียวกันในคณะสงฆ์มากขึ้น

วันที่ 9 มกราคม ค.ศ. 2019
บ้านชุมพาบาล
ศูนย์อภิบาลสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี

ระหว่างทางได้รับประทานอาหารกลางวัน ณ ครัวชมวิว พนม โดยมีคุณพ่อจรัล ทองปิยะภูมิ, คุณพ่อแท้ร์ ตาไปย์, ซิสเตอร์ศิริพร เสี่ยงไพเราะให้การต้อนรับ

หลังจากรับอาหารฝ่ายกายแล้ว เราได้รับอาหารสมองจากโครงการดี ๆ ในการเรียนการสอนของโรงเรียนอุปถัมภ์วิทยา พนม โดยการบรรยายและนำชมจากคุณพ่อจรัล ทองปิยะภูมิ และรับอาหาร

ฝ่ายจิตจากคุณพ่อแทร์ ตาไปย์ เจ้าอาวาส วัดแม่พระองค์อุปถัมภ์ พนม ท่านนำเยี่ยมชมวัด สวดภาวนา และนำเสนอเรื่องราวประวัติความเป็นมา ของวัดแห่งนี้

สุดท้าย ณ สถานที่สูงสุดของบริเวณนี้ คือ อารามแม่พระแห่งปวงเทวา บรรดาซิสเตอร์ ในอารามต่างเฝ้ารอการเยี่ยมเยียนจากพวกเรา ด้วยใจจดใจจ่อ และยินดีที่ได้ต้อนรับคณะสงฆ์ จากราชบุรี โอกาสนี้บรรดาคุณพ่อปลัดบางท่าน ก็ได้อุดหนุนอารมณ์ศักดิ์สิทธิ์ของอาราม เพื่อ เป็นของฝากอันศักดิ์สิทธิ์ให้กับคุณพ่อเจ้าอาวาส ของตนด้วย.. ช่างน่าปลาบปลื้มใจจริง ๆ

ในที่สุดเราก็เดินทางมาถึง **“บ้านชุมพาบาล”** ได้ถวายมิสซาในวัดน้อยของบ้าน และได้รับการต้อนรับจากสมาชิกบ้านอย่างอบอุ่นและอímเอม ด้วยอาหารค่ำมื้อใหญ่ จัดเต็มโดยซิสเตอร์ มาลี ธรรมอุปกรณ์ และบรรดาคุณพ่อให้บริการ กับคณะสงฆ์ของเราแบบเต็มร้อย ชอบคุณมาก ๆ

วันที่ 10 มกราคม ค.ศ. 2019
อาสนวิหารอัครเทวดาราฟาแอล
สุราษฎร์ธานี

หลังจากพวกเรารับประทานอาหารเข้าที่ บ้านชุมพาบาลแล้ว ทีมงานของซิสเตอร์สุภา ทองอำไพ ได้นำเสนอประวัติสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี เราได้รับชม และรับฟังอย่างละเอียด พร้อมกับบทเพลง **“รถคันเล็ก”** ที่ตอกย้ำพันธกิจ 50 ปี ของมิสซัง... **“จากรถคันเล็ก ๆ ที่มีกำลังน้อยนิด แต่อุทิศชีวิต รักและเชื่อ**

*สิ่งยิ่งใหญ่ อยากจะนำองค์พระมารดา นำทางเขนไปสู่
ทุกหัวใจ อยากให้ด้ามขวานทองสุกใสไปด้วยข่าวดี...”*
ประทับใจจริง ๆ เลย

จากบ้านชุมพาบาล สู่อาสนวิหารอัครเทวดาราฟาแอล เพื่อถวายมิสซา หลังจากนั้นคณะผู้บริหาร โรงเรียนธิดาแม่พระ ได้ต้อนรับพวกเราอย่างอบอุ่น พร้อมแสดงความยินดีกับพระคุณเจ้าปัญญา และพระสงฆ์ที่มีวันเกิด วันฉลองศาสนนาม และวันครบรอบบวชในเดือนมกราคม ต่อด้วยอาหารเที่ยง อร่อย ๆ และยังได้นำพวกเราชมความเจริญก้าวหน้า ของโรงเรียนอีกด้วย น่าชื่นชมจริง ๆ ครับ

4 วัน 3 คืนนั้น ทำให้เราได้สัมผัสถึงความรัก ของพระเจ้าที่ประทานให้กับสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี ทั้งวัด โรงเรียน รวมไปถึงงานอภิบาลด้านต่าง ๆ ซึ่งได้เจริญเติบโตอย่างมากมาย

ขอขอบคุณ คุณพ่อ ซิสเตอร์ คุณครู และฆราวาสที่ให้การต้อนรับคณะสงฆ์ของเราอย่าง ดีเยี่ยม ขอพระอวยพรทุกท่าน

ขอขอบคุณ พระคุณเจ้าปัญญา และคุณพ่อ ผู้ร่วมเดินทางทุกท่าน ที่ส่งเสริม ให้กำลังใจและดูแล ซึ่งกันและกันตลอดการเดินทาง... ขอขอบคุณครับ

สารภาพ เรื่องดี

ฉลองวัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ พุด่อง จ.กาญจนบุรี เมื่อวันอาทิตย์ที่ 25 พฤศจิกายน ค.ศ. 2018

ฉลองสามเณรลัยแม่พระนิรมล ราชบุรี เมื่อวันอาทิตย์ที่ 9 ธันวาคม ค.ศ. 2018

ฉลองวัดนักบุญเปาโลกลับใจ โพธาราม จ.ราชบุรี เมื่อวันอาทิตย์ที่ 16 ธันวาคม ค.ศ. 2018

สังสรรค์พระสงฆ์และนักบวชในสังฆมณฑลราชบุรี โอกาสส่งท้ายปีเก่า ต้อนรับปีใหม่
เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2018 ณ ศูนย์สังฆมณฑลราชบุรี

ฉลองวัดแม่พระแห่งสันติภาพ เขาพระ จ.กาญจนบุรี เมื่อวันเสาร์ที่ 5 มกราคม ค.ศ. 2019

ฉลองวัดแม่พระองค์อุปถัมภ์ วัดใน จ.สมุทรสงคราม เมื่อวันอาทิตย์ที่ 6 มกราคม ค.ศ. 2019

ฉลองวัดนักบุญฟาบีอาโน ห้วยลึก จ.ราชบุรี เมื่อวันอาทิตย์ที่ 13 มกราคม ค.ศ. 2019

ฉลองวัดนักบุญอักเนส ชฎาหวาย จ.ราชบุรี เมื่อวันอาทิตย์ที่ 20 มกราคม ค.ศ. 2019

ฉลองวัดนักบุญยอห์น บอสโก ราชบุรี เมื่อวันอาทิตย์ที่ 27 มกราคม ค.ศ. 2019

ฉลองวัดแม่พระประจักษ์เมืองลัวร์ ท่าเรือ จ.กาญจนบุรี เมื่อวันอาทิตย์ที่ 10 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2019

ฉลองวัดนักบุญอังเยลา ซอนต้า จ.ราชบุรี เมื่อวันอาทิตย์ที่ 17 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2019

ฉลองวัดพระวิสุทธิวงศ์ แพรกหนามแดง จ.สมุทรสงคราม เมื่อวันอาทิตย์ที่ 24 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2019

ฉลองวัดนักบุญยอแซฟ บ้านโป่ง จ.ราชบุรี เมื่อวันอาทิตย์ที่ 17 มีนาคม ค.ศ. 2019

ฉลองการถวายพระกุมารในพระวิหาร เปิด-เสกวัดนักบุญฟรังซิส อัสซีซี หาดแดง และวันนักบวชสากล สังฆมณฑลราชบุรี

เมื่อวันเสาร์ที่ 2 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2019 พระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ เป็นประธานพิธีบูชาขอบพระคุณฉลองการถวายพระกุมารในพระวิหาร พร้อมทั้งเปิด-เสกวัดนักบุญฟรังซิส อัสซีซี หาดแดง หลังใหม่ และฉลองวันนักบวชสากล สังฆมณฑลราชบุรี มีพระสงฆ์ นักบวชชาย-หญิง และสัตบุรุษมาร่วมพิธีเป็นจำนวนมาก

วัดนักบุญฟรังซิส อัสซีซี หาดแดง ตั้งอยู่ที่ ต.แม่กระบุง อ.ศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรี ปัจจุบันมีคุณพ่ออันตนนิโอ วาลแซ็กกี พระสงฆ์คณะภราดาน้อยกาปูชิน เป็นเจ้าอาวาส

ศูนย์สังคัมพัฒนา สังฆมณฑลราชบุรี

เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อการพัฒนาต่อการค้ามนุษย์

เมื่อวันที่ 29-30 พฤศจิกายน ค.ศ. 2018 เจ้าหน้าที่ศูนย์สังคัมพัฒนาสังฆมณฑลราชบุรี เข้าร่วมเวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนางานการต่อต้านการค้ามนุษย์กับภาคีเครือข่ายจาก 15 ประเทศ และองค์กรช่วยเหลือผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ และผู้ประสานงานเครือข่ายคาทอลิกต่อต้านการค้ามนุษย์ ทั้งจากส่วนกลางและสังฆมณฑลทุกแห่งทั่วไทย ณ จังหวัดหนองคาย

ลงพื้นที่มอบนมและอาหารเสริม

เมื่อวันที่ 15 มกราคม ค.ศ. 2019 เจ้าหน้าที่ศูนย์สังคัมพัฒนาสังฆมณฑลราชบุรี ลงพื้นที่มอบนมแก่เด็กพิการไร้สัญชาติ และเด็กที่ควรได้รับอาหารเสริมจำนวน 24 คน ในเขตพื้นที่ ต.ตะนาวศรี อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากองค์กร AIC

หน่วยแพทย์เคลื่อนที่

เมื่อวันที่ 19 มกราคม ค.ศ. 2019 ศูนย์สังคัมพัฒนาสังฆมณฑลราชบุรี จัดกิจกรรมหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ที่บ้านห้วยสุด ต.สวนผึ้ง อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี โดยมีชมรมเวชบุคคลสังฆมณฑลราชบุรี อาสาสมัครชาวฟิลิปปินส์ คณะครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาตรุนาราชบุรี เข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้

โครงการพี่เลี้ยงน้อง

เมื่อวันที่ 16 มกราคม ค.ศ. 2019 คณะครูและนักเรียนโรงเรียนวิริยาศิลป์ จัดกิจกรรมโอกาสวันเด็กแห่งชาติและโครงการพี่เลี้ยงน้อง ที่ศูนย์เด็กเล็กก่อนวัยเรียนบ้านท่ากุดลา อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี

ลงพื้นที่เยี่ยมนักเรียนทุน

เมื่อวันที่ 28-29 มกราคม ค.ศ. 2019 คุณพ่อศราวิน พัดศรีเรือง รองผู้อำนวยการศูนย์สังคัมพัฒนาสังฆมณฑลราชบุรี พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่อองฟอง และเจ้าหน้าที่ศูนย์สังคัมพัฒนาสังฆมณฑลราชบุรี ลงพื้นที่เยี่ยมนักเรียนทุนมูลนิธิอองฟอง เดอ แม่โขง เขตอำเภอสวนผึ้ง จ.ราชบุรี

คาริตัสปาเทนศึกษาดูงาน

เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2019 เจ้าหน้าที่คาริตัสจากสังฆมณฑลปาเทน ประเทศเมียนมาร์ จำนวน 38 คน เดินทางมาศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทำงานด้านสังคม กับฝ่ายสังคมของสังฆมณฑลราชบุรี

ลงพื้นที่ร่วมประชุมใหญ่เครดิตยูเนียน

เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2019 เจ้าหน้าที่ศูนย์สังคัมพัฒนาสังฆมณฑลราชบุรี พร้อมด้วยคุณธรรณพ จันทอน จากชุมนุมเครดิตยูเนียนแห่งประเทศไทย ลงพื้นที่ร่วมประชุมใหญ่ประจำปี พร้อมติดตามผลการดำเนินงานของกลุ่มสหกรณ์เครดิตยูเนียนสมทบวัดแม่พระฟาติมา ห้วยคลุ่ม

หน่วยงานสงเคราะห์ผู้ประสบภัยและผู้ลี้ภัย

กิจกรรมตลอดปีการศึกษา 2018

ตลอดปีการศึกษา 2018 หน่วยงานสงเคราะห์ผู้ประสบภัยและผู้ลี้ภัย (โคเออร์) ได้ลงพื้นที่ช่วยเหลือบรรดาผู้ด้อยโอกาส เด็ก ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่จังหวัดราชบุรีและจังหวัดกาญจนบุรี ด้วยการมอบสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็น รวมทั้งจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น การส่งเสริมอาชีพเพื่อการดำรงชีวิต และการช่วยเหลือเด็กที่ถูกกระทำความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ

หน่วยงานประกาศพระวรสารสู่ปวงชน สังฆมณฑลราชบุรี

วันรวมพลคนแพร่ธรรม

เมื่อวันที่ 30 มีนาคม ค.ศ. 2019 หน่วยงานประกาศพระวรสารสู่ปวงชน สังฆมณฑลราชบุรี จัดกิจกรรม “วันรวมพลคนแพร่ธรรม” ณ หอประชุมเซนต์ปอล โรงเรียนดรุณาราชบุรี โอกาสนี้ได้รับเกียรติจากคุณพ่อไพศาล เต็มอรุณรุ่ง มาแบ่งปันประสบการณ์งานแพร่ธรรมกับพี่น้องชนเผ่าในเขตสังฆมณฑลเชียงใหม่ รับฟังการแบ่งปันประสบการณ์ชีวิตจากบรรดามรณาสแพร่ธรรมแต่ละรุ่น และร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ โดยพระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ เป็นประธานพิธี

ศูนย์คริสตศาสนธรรม สังฆมณฑลราชบุรี

ฟื้นฟูจิตใจนักเรียนคาทอลิก ชั้น ม.3

เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน ค.ศ. 2018 ศูนย์คริสตศาสนธรรม ได้จัดการฟื้นฟูจิตใจนักเรียนคาทอลิกชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังฆมณฑลราชบุรี ในรูปแบบของการทัศนศึกษา-จาริกแสวงบุญ ณ สักการสถานบุญราศีนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง, ศูนย์อบรมคริสตศาสนธรรมระดับชาติ และ ศูนย์ฝึกอาชีพคนตาบอด สามพราน โดยมีผู้เข้าร่วม 39 คน

ชุมนุมครูคำสอน

เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม ค.ศ. 2018 ศูนย์คริสตศาสนธรรมจัดการชุมนุมครูคำสอน เนื่องในโอกาส “วันครูคำสอนไทย” (16 ธันวาคม) ณ สักการสถานบุญราศีนิโคลาสบุญเกิด กฤษบำรุง สามพราน โดยมีคุณครูเข้าร่วม 61 คน

ชุมนุมนักเรียนคาทอลิกสังฆมณฑลราชบุรี

เมื่อวันที่ 19 มกราคม ค.ศ. 2019 ฝ่ายกิจกรรมคาทอลิกในโรงเรียนร่วมกับศูนย์คริสตศาสนธรรมจัดงานชุมนุมนักเรียนคาทอลิกสังฆมณฑลราชบุรี “ศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต” โอกาสวันพระคัมภีร์และปีแพร่ธรรมสังฆมณฑลราชบุรี ณ โรงเรียนดรุณาราชบุรี มีผู้เข้าร่วมงานจำนวน 605 คน

ชมรมผู้สูงอายุ สังฆมณฑลราชบุรี

โรงเรียนศิษย์พระคริสต์ ครั้งที่ 7

เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม ค.ศ. 2018 ชมรมผู้สูงอายุสังฆมณฑลราชบุรี จัดกิจกรรมโรงเรียนศิษย์พระคริสต์ ครั้งที่ 7 เข้ารับฟังบรรยายสิทธิประโยชน์ทางกฎหมายของผู้สูงอายุ และฝึกปฏิบัติผลิตน้ำยาล้างจาน ณ วัดอัครเทวดามีคาแอล ดอนกระเบื้อง

มอบเกียรติบัตรผู้เข้าร่วมกิจกรรมโรงเรียนศิษย์พระคริสต์

เมื่อวันที่ 11 มกราคม ค.ศ. 2019 ชมรมผู้สูงอายุสังฆมณฑลราชบุรี จัดกิจกรรมโรงเรียนศิษย์พระคริสต์ และมอบใบประกาศแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่ผ่านหลักสูตร โดยพระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ ณ วัดอัครเทวดามีคาแอล ดอนกระเบื้อง

พิจารณาสรรหาผู้สูงอายุคาทอลิกตัวอย่างและลูกกตัญญู

เมื่อวันที่ 29 มกราคม ค.ศ. 2019 คณะกรรมการบริหารชมรมผู้สูงอายุสังฆมณฑลราชบุรี จัดการประชุมเพื่อพิจารณาสรรหาผู้สูงอายุคาทอลิกตัวอย่าง และลูกกตัญญูระดับชาติประจำปี 2019 ณ ศูนย์สังฆมณฑลราชบุรี

ศาสนสัมพันธ์สังฆมณฑลราชบุรี

วันอธิษฐานภาวนาเพื่อเอกภาพคริสตชน

เมื่อวันที่ 3 มีนาคม ค.ศ. 2019 คณะกรรมการเพื่อศาสนสัมพันธ์และคริสตศาสนจักรสัมพันธ์ สังฆมณฑลราชบุรี จัดกิจกรรมวันอธิษฐานภาวนาเพื่อเอกภาพคริสตชน โดยพระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ เป็นประธาน ณ อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก จ.สมุทรสงคราม มีสมาชิก คณะธรรมกิจคริสตจักรภาค 8 และพี่น้องคริสตชนร่วมภาวนาเป็นหนึ่งเดียวกัน โดยหัวข้อ ในการ อธิษฐานภาวนาร่วมกันในปีนี้เป็น “**จงรักษาความยุติธรรมอย่างเคร่งครัด**” (ฉะป 16:18-20)

คณะกรรมการเพื่อชีวิตครอบครัว สังฆมณฑลราชบุรี

ฟื้นฟูชีวิตครอบครัว รุ่น 244

เมื่อวันที่ 25-27 มกราคม ค.ศ. 2019 คณะกรรมการเพื่อชีวิตครอบครัว สังฆมณฑลราชบุรี จัดสัมมนาฟื้นฟูชีวิตครอบครัว รุ่น 244 ชั้นที่ 1 ณ วัดพระเมตตา ไทรงาม จ.ราชบุรี มีผู้เข้าร่วมจำนวนทั้งสิ้น 6 ครอบครัว

อบรมเตรียมตัวสู่ชีวิตสมรส

เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2019 คณะกรรมการเพื่อชีวิตครอบครัว สังฆมณฑลราชบุรี จัดการอบรมเตรียมตัวสู่ชีวิตสมรส ณ ศูนย์สังฆมณฑลราชบุรี มีคู่สมรสเข้ารับการอบรมทั้งสิ้น 3 คู่

พลมารีเขตใต้

เข้าเฝ้าและประชุมพลมารี

เมื่อวันที่ 9-10 พฤศจิกายน ค.ศ. 2018 คณะกรรมการพลมารีเขตใต้ จัดกิจกรรมเข้าเฝ้าพร้อมประชุมพลมารีเขตใต้ หัวข้อ “แบบอย่างชีวิตของแม่พระและการเป็นผู้ประกาศข่าวดีแบบตัวต่อตัว” ณ สว่างรีสอร์ท จ. เพชรบุรี โดยคุณพ่อวัชศิลป์ กฤษเจริญ เป็นวิทยากร มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 38 คน

ศูนย์วิชาการ

สังฆมณฑลราชบุรี

การพัฒนาจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

เมื่อวันที่ 4-18 มกราคม ค.ศ. 2019 ทีมงานศูนย์วิชาการฯ ร่วมนิเทศเพื่อสนับสนุน ให้กำลังใจ และพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี 15 แห่ง โดยครั้งนี้เน้นให้ความสำคัญกับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระฯ คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์

ศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เมื่อวันที่ 15 มกราคม ค.ศ. 2019 ทีมงานศูนย์วิชาการฯ พร้อมกับคณะครูวิชาการ และครูผู้สอนคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ร่วมกันศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความสุขและความสร้างสรรค์ ณ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยศิลปากร และการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระฯ คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ณ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ร่วมออกแบบกิจกรรมพัฒนาทักษะวิชาชีพครูปฐมวัย

เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2019 ทีมงานศูนย์วิชาการฯ ได้ต้อนรับคุณพิยะดา ม่วงอ้อม ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน และศึกษานิเทศก์ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดราชบุรี โอกาสมาร่วมออกแบบกิจกรรมพัฒนาทักษะวิชาชีพครูปฐมวัยของสถานศึกษาเอกชนจังหวัดราชบุรี เพื่อให้กิจกรรมดังกล่าวเป็นตัวอย่างนำร่องที่แสดงถึงความร่วมมือของศูนย์วิชาการฯ กับหน่วยงานของรัฐที่ก่อให้เกิดการพัฒนาการศึกษาในวงกว้าง

ศูนย์สังฆมณฑลราชบุรี

Catholic Mission Center Ratchaburi Diocese

ศึกษาดูงานอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2019 คุณพ่อชิตพล แซ่โล้ว ผู้อำนวยการสำนักงานสังฆมณฑลราชบุรี พร้อมด้วยคุณพ่อนิรุต กิจเต่ง และเจ้าหน้าที่ศูนย์สังฆมณฑลราชบุรี เดินทางไปศึกษาดูงานที่อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ รับฟังการแบ่งปันประสบการณ์การทำงานเพื่อเป็นแนวทางในการจัดเก็บเอกสาร ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ สิ่งของสำคัญที่ควรเก็บรักษา แนวคิดในการนำเสนอ และเผยแพร่ข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้า ณ หอจดหมายเหตุอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ โรงพิมพ์อัสสัมชัญ และพิพิธภัณฑ์หอจดหมายเหตุคณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร แขวงประเทศไทย โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์

โครงการฟื้นฟูการดำเนินชีวิตคริสตชน สังฆมณฑลราชบุรี

โอกาสฉลองครบรอบ 350 ปี แห่งการสถาปนามิสซังสยาม และการที่สมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิส ได้ประกาศให้เดือนตุลาคม ค.ศ. 2019 เป็นเดือนแพร่ธรรมพิเศษ เพื่อเฉลิมฉลองโอกาสครบรอบ 100 ปี สมณลิขิต Maximum illud ของสมเด็จพระสันตะปาปา เบเนดิกต์ที่ 15 ฝ่ายบุคลากรสังฆมณฑลราชบุรี ร่วมกับคณะกรรมการเพื่อฆราวาส สังฆมณฑลราชบุรี และศูนย์คริสตศาสนธรรม สังฆมณฑลราชบุรี จึงได้จัดโครงการฟื้นฟูการดำเนินชีวิตคริสตชนสังฆมณฑลราชบุรี ในหัวข้อ **“เรารักพระบัญญัติของพระศาสนจักร”** โดยมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมการมาเข้าวัด รับศีลอภัยบาปและศีลมหาสนิทและส่งเสริมให้คริสตชนมีส่วนร่วมในงานประกาศข่าวดีของพระศาสนจักร ด้วยการภาวนา การบริจาคให้ทาน และการส่งเสริมกระแสเรียกในการเป็นผู้ประกาศข่าวดี ซึ่งโครงการดังกล่าวได้เริ่มต้นขึ้นตั้งแต่เดือนมิถุนายน ค.ศ. 2018 และจะเสร็จสิ้นในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2019 ทั้งนี้ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้วจำนวน 26 วัด มีคริสตชนเข้ารับการฟื้นฟูจิตใจจำนวนทั้งสิ้น 1,330 คน

บอกเล่าเก้าสิบ

By Francesco S.

กำหนดการฉลองวัด

เดือนพฤษภาคม 2019

- 12 วัดแม่พระฟาติมา ห้วยคลุม
- 26 วัดแม่พระเป็นที่พึ่ง ท่าหว้า
- 31 บ้านเบธานี (วันศุกร์)

เดือนมิถุนายน 2019

- 2 วัดพระเมตตา ไทรงาม
- 9 วัดนักบุญอันตน โคมดตะนอย
- 30 วัดพระคริสตทฤทัย วัดเพลง

เดือนกรกฎาคม 2019

- 7 วัดแม่พระนิจจานูเคราะห์ ทุ่งเขาหลวง
- 13 วัดนักบุญเบเนดิกต์ โป่งยอ (วันเสาร์)
- 21 วัดนักบุญยาโกเบ แม่กลอง
- 27 วัดน้อยนักบุญอันนา กาญจนบุรี (วันเสาร์)

เดือนสิงหาคม 2019

- 4 วัดนักบุญกาเยตโน บางน้อย (ช่วงบ่าย)
- 11 อารามกลาริส กาปูชิน บ้านโป่ง
- 18 วัดนักบุญเวนนซีโอ เพชรบุรี
- 25 วัดแม่พระราชินีแห่งสากลโลก กาญจนบุรี

YOUR SPECIAL DAY

วันเกิด

- 2 คุณพ่ออันเดร คิริศักดิ์ ยอแซฟ
- 5 คุณพ่ออันเดร ปรีชา พลอยจินดา
- 11 คุณพ่อเปโตร สุรินทร์ ชุนฟัง
- 19 คุณพ่อเปโตร ธาดา พลอยจินดา
- 20 คุณพ่อยอแซฟ เสนอ ดำเนินสวาก

ฉลองศาสนนาม

- 31 พระสังฆราชซิลวีโอ ลีรียงซ์ จรัสศรี

วันอภิเษก

28 พฤษภาคม 2005

พระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ

วันมรณะ

6 พฤษภาคม 2005

คุณพ่ออันตน ชูชาติ ประสูตรแสงจันทร์

23 พฤษภาคม 1998

คุณพ่อเปโตร บุณาค ทองอำไพ

24 พฤษภาคม 2007

คุณพ่อเปโตร ชาลิต วินิตกุล

เดือนพฤษภาคม

วันบวช

- 7 คุณพ่อดอมินิก ดำรัส ลิมาลัย
- คุณพ่ออีเรเนอัส ดำรง บุญรติวงศ์
- 9 พระสังฆราชซิลวีโอ ลีรียงซ์ จรัสศรี
- คุณพ่ออันตน สุชาติ แก้วเสนีย์
- 11 พระสังฆราชยอแซฟ ชุศักดิ์ ลีรียงซ์
- คุณพ่อเปโตร วัชศิลป์ กฤษเจริญ
- คุณพ่อวินเซนต์ เดอ ปอล ประสงค์ ยนปลัดยศ
- 19 คุณพ่อวาเลนติโน ปฎิคม วิริยะสมบัติ
- คุณพ่อยอห์น บัปติสต์ กฤษญา ล้อมเฉลิม
- 22 พระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ
- คุณพ่อเปโตร บุญส่ง หงษ์ทอง
- คุณพ่ออันเดร ปรีชา พลอยจินดา
- 24 คุณพ่ออันตน วีระเทพ วาทนเสรี
- 27 คุณพ่อเปโตร สุเทพ ภูผา
- 29 คุณพ่อยอห์น บอสโก สิทธิพล พานิชอุดม
- คุณพ่อยอแซฟ เสนอ ดำเนินสวาก
- คุณพ่อยออาгим เจษฎา บุญรติวงศ์
- คุณพ่อยอแซฟ ไพศาล ยอแซฟ
- 30 คุณพ่อยอห์น บอสโก ไพยอง มนिरาช
- 31 คุณพ่อร็อค ชีวิน สุวรินทร์กูร

เดือนมิถุนายน

วันเกิด

- 9 คุณพ่อโยแซฟ สุรินทร์ จารยอุปการะ
16 คุณพ่อเปโตร กฤติเดช รุจิรัตน์
28 คุณพ่ออีเรเนอัส ดำรง บุญทวีวงศ์
30 คุณพ่อยอห์น บัปติสต์ กฤษฎา ลี้มเฉลิม

ฉลองศาสนนาม

- 11 คุณพ่อบาร์นาบัส จำเนียร จิตเสวีวงศ์
13 คุณพ่ออันตน วิชาญ กิจเจริญ
คุณพ่ออันตน สุรชาติ แก้วเสนีย์
คุณพ่ออันตน สรญา ไทยสนธิ
คุณพ่ออันตน วีระเทพ วาทนเสรี
24 คุณพ่อยอห์น บัปติสต์ กฤษฎา ลี้มเฉลิม
28 คุณพ่ออีเรเนอัส ดำรง บุญทวีวงศ์
29 คุณพ่อเปโตร สุรินทร์ ชุนฟัง
คุณพ่อเปโตร สุชิน คั่นฉ่อง
คุณพ่อเปโตร บุญส่ง หงษ์ทอง
คุณพ่อเปโตร สุเทพ ภูผา
คุณพ่อเปโตร วัชศิลป์ กฤษเจริญ
คุณพ่อเปโตร เจริญ ว่องประชาอนุกุล
คุณพ่อเปโตร ธาดา พลอยจินดา
คุณพ่อเปโตร วัชระ พฤกษาโรจนกุล
คุณพ่อเปโตร มงคล จันทรสุขสันต์
คุณพ่อเปโตร กฤติเดช รุจิรัตน์

- คุณพ่อเปโตร ปราโมทย์ นิลเพชร
คุณพ่อเปโตร สมเกียรติ จูรอด
คุณพ่อเปโตร ชิตพล แซ่โล้ว
คุณพ่อเปาโล สมควร หมายมั่น
คุณพ่อเปาโล วิริยะ สู้เสงี่ยม
คุณพ่อเปาโล ไตรรงค์ มุลตรี

วันบวช

- 9 คุณพ่อเปาโล ไตรรงค์ มุลตรี
คุณพ่อยอห์น บอสโก ชิตชนนท์ แสงประดับ
16 คุณพ่ออันตน วิชาญ กิจเจริญ
คุณพ่อบาร์นาบัส จำเนียร จิตเสวีวงศ์
คุณพ่อเบเนดิกต์ รุ่งเรือง สารสุข
คุณพ่อเปโตร ปราโมทย์ นิลเพชร
คุณพ่อเปโตร สมเกียรติ จูรอด
17 คุณพ่อดอมินิก ซาวิโอ ศรีาวิน พัดศรีเรือง
18 คุณพ่อเปโตร กฤติเดช รุจิรัตน์
20 คุณพ่อยอแซฟ ปิตักดิ์ พงศ์จิรพันธุ์
21 คุณพ่อเปโตร ชิตพล แซ่โล้ว
คุณพ่อสเตเฟน เกรียงศักดิ์ ประสูตรแสงจันทร์
27 คุณพ่อลอเรนซ์ นิกร ประสูตรแสงจันทร์
คุณพ่อฟรังซิสโก มาร์โต วุฒิชัย อ่องนาวา

วันมรณะ

23 มิถุนายน 2017
คุณพ่อเปาโล สุเมธ วัชรศักดิ์ไพศาล

YOUR
SPECIAL
DAY

เดือนกรกฎาคม

วันเกิด

- 2 คุณพ่ออันตน สอนยา ไทยสนธิ
คุณพ่อยอแซฟ เสาร์ ตนประเสริฐ
8 คุณพ่อเปาโล วิริยะ สู้เสียม
19 คุณพ่อบาร์นาบัส จำเนียร จิตเสวีวงศ์
30 คุณพ่อดอมินิก ซาวีโอ ศราวิน พัดศรีเรือง
31 คุณพ่อเปาโล สมควร หมายมั่น

ฉลองศาสนนาม

- 11 คุณพ่อเบเนดิกต์ รุ่งเรือง สารสุข
25 คุณพ่อเจมส์ กัณตภณ ดำรงค์ดี
26 คุณพ่อยออาгим เจษฎา บุญทวีวงศ์

วันบวช

- 1 คุณพ่ออันตน สอนยา ไทยสนธิ
คุณพ่อยอแซฟ เสาร์ ตนประเสริฐ
28 คุณพ่อยอแซฟ ธนายุทธ นันทพรพิสุทธิ์

วันอภิเษก

4 กรกฎาคม 2009
พระสังฆราชซิลวีโอ ลีฟงซ์ จรัสศรี

วันมรณะ

5 กรกฎาคม 1997
คุณพ่อบอนิฟาส วิศิษฐ์ สิ้นสมรส
30 กรกฎาคม 2010
คุณพ่อยอห์น บอสโก วิจิตร สัตยสมบูรณ์

เดือนสิงหาคม

วันเกิด

- 2 คุณพ่ออัลฟอนโซ สกล ปันฉาย
5 คุณพ่อเอากุสติน ประดิษฐ์ ว่องวาริ
คุณพ่อยอแซฟ ปิตักดี พงศ์จิรพันธุ์
9 คุณพ่อยอห์น บอสโก เสกสิฐ เล่ากิจเจริญ
10 คุณพ่อยอห์น บอสโก วงศ์สวัสดิ์ แก้วเสนีย์
15 คุณพ่อยออาгим เจษฎา บุญทวีวงศ์
22 คุณพ่อยอแซฟ สุรพล นันทพรพิสุทธิ์
27 คุณพ่อเปโตร ปราโมทย์ นิลเพชร
29 คุณพ่อเปโตร สมเกียรติ จูรอด

ฉลองศาสนนาม

- 1 คุณพ่ออัลฟอนโซ สกล ปันฉาย
8 คุณพ่อดอมินิก ดำรัส ลิมาลัย
10 คุณพ่อลอเรนซ์ นิกร ประสูตรแสงจันทร์
16 คุณพ่อร็อค ชีวิน สุวรินทร์กูร
28 คุณพ่อเอากุสติน ประดิษฐ์ ว่องวาริ
คุณพ่อเอากุสติน ประสิทธิ์ รุจิรัตน์

วันมรณะ

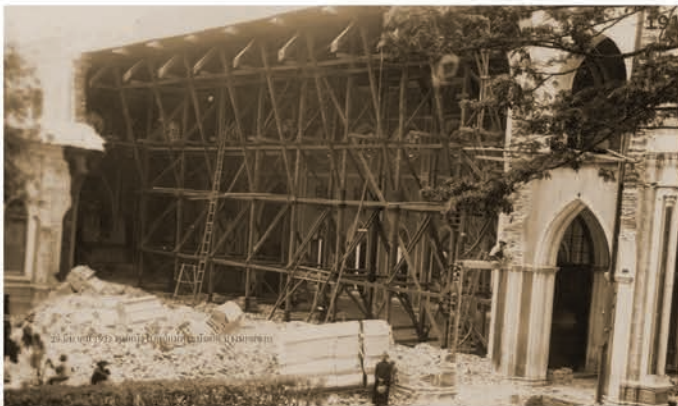
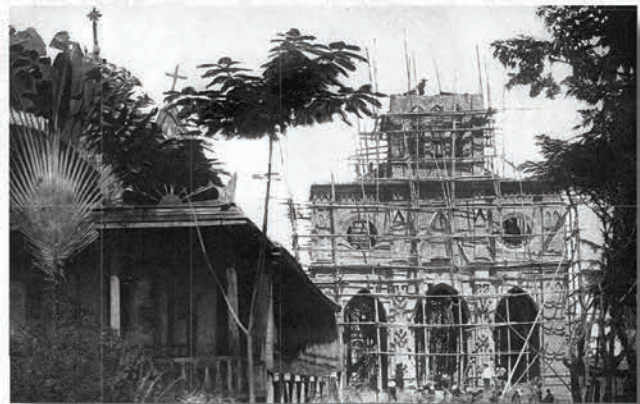
7 สิงหาคม 2004
คุณพ่อเปาโล ชุนเอ็ง กักเครือ
8 สิงหาคม 1995
คุณพ่อมหัทธิ วิชัย แสนสุตสวาท
30 สิงหาคม 1970
คุณพ่อร็อค ไกรศรี ทักษาสตร

วันวาน... ที่คิดถึง

โดย กระเบื้องสี

เหตุการณ์ในอดีต แม้เราไม่สามารถย้อนกลับไปสัมผัสได้ แต่เราสามารถรับรู้เรื่องราวและมองดูได้จากภาพสักรูปกับบุคคลที่ใกล้ชิดในอดีตสักคน และในสารสังฆมณฑลราชบุรีฉบับนี้ทางทีมงานได้ขอให้ **คุณพ่อสมบุญม์ แสงประสิทธิ์** เล่าถึงภาพเก่า 2 ภาพนี้ครับ

ภาพแรกนี้ คุณพ่อสมบุญม์เล่าให้ฟังว่าเป็นภาพขณะที่กำลังสร้าง “อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก” ที่ถือได้ว่าเป็นบ้านหลังใหญ่ของสังฆมณฑลราชบุรีในปัจจุบันของเรานั้นเอง คุณพ่อเล่าต่ออีกว่า “ในยุคสมัยของคุณพ่อเปา (คุณพ่อ เปาโล ชัลมอน) คุณพ่อมีความคิดริเริ่มสร้างวัดใหม่เป็นตึกถาวร แทนวัดหลังเดิมซึ่งอยู่หน้าวัดหลังใหม่ที่กำลังสร้างอยู่ดังภาพ เราเห็นได้ว่าวัดหลังเดิมเป็นอาคารคล้ายบ้าน มีทางเขนอยู่ด้านบน ส่วนวัดหลังใหม่นี้เริ่มสร้างขึ้นในปี ค.ศ. 1890 จนแล้วเสร็จในปี ค.ศ. 1896 ใช้เวลาในการสร้าง 6 ปี และได้รับการเสกวัดใหม่โดยพระสังฆราชหลุยส์ เวย์

ส่วนภาพที่ 2 นี้คือภาพซ่อมแซมอาสนวิหารฯ ภาพนี้ถ่ายวันที่ 29 มีนาคม ค.ศ.1933 พ่อเกิดได้ 2 ปี แค่นั้นเอง พ่อก็ไม่ทันเห็นหรอก (คุณพ่อหัวเราะ) เหตุผลที่ซ่อมเป็นเพราะพื้นทรุด อาจจะเป็นเพราะพื้นของอาสนวิหารฯ ไม่ได้ลงเสาเข็ม ไม่มีรากฐานใช้เพียงท่อนซุงขนาดใหญ่วางเรียงกันเป็นฐาน อาจจะทำให้ไม่แข็งแรง ผนังฝั่งที่ซ่อมนั้น

ไม่ได้ใช้วัสดุเดิม แต่ใช้ลักษณะการทาสีให้เหมือนเก่า จึงดูไม่ออกระหว่างฝั่งที่ซ่อมกับฝั่งที่เป็นของเดิม ต่อมาได้มีการซ่อมพื้นใหม่ในสมัยของ “คุณพ่อโบนิอตตี” โดยบูรณะกระเบื้องสีซึ่งขนมาทางเรือ พ่อมีโอกาสได้ขึ้นกระเบื้องขึ้นจากเรือเข้าไปในวัด เพราะพ่อเองก็เป็นนักเรียนอยู่ที่นั่น คุณครูก็ได้เกณฑ์นักเรียนให้ออกมาช่วยกันยกกระเบื้อง คนละแผ่นสองแผ่น เพื่อนำไปไว้ในวัด แล้วในช่วงเวลาต่อมาก็ได้นำเก้าอี้สำหรับสัตบุรุษเข้ามาใช้ในวัด เพราะแต่ก่อนสัตบุรุษที่มาวัดเพื่อฟังมิสซา เขานำเสื่อมานั่งกับพื้นกัน

และนี่คือเรื่องราวของ **วันวาน...ที่คิดถึง**

29 มีนาคม 1933 ภาพการบูรณะซ่อมแซมอาสนวิหาร “อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก”

